

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท
ของ
พระอุดมศักดิ์ หอมเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท
ของ
พระอุดมศักดิ์ หอมเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2553

พระอุดมศักดิ์ หอมเนตร. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท:
รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัด
กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการ
เรียนวิชาจริยธรรม บุคลิกภาพ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้าน
สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา
2552 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
จำนวนทั้งสิ้น 195 คน เป็นนักเรียนชาย 76 คน และเป็นนักเรียนหญิง 119 คน เครื่องมือที่
ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัด
กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
(X_4)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุน
ทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) และลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม(X_1) บุคลิกภาพ(X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม(X_7) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_8)

4. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_5)

5. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการนี้ได้ ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.208 + .439 X_5$$

5.2 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้คะแนนมาตรฐาน

$$Z = .225 X_5$$

FACTORS AFFECTING ON MORAL REASONING OF PRATHOM SUKSA III
STUDENTS AT PRARAM IX KANCHANAPISEK SCHOOL
IN HAUYKWANG DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PHRA UDOMSAK HOAMNATE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2010

PhraUdomsak Hoamnate. (2010). *Factors Affecting on Moral Reasoning of Prathom Suksa III Students At Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang Distric, Bangkok*. Master Thesis. M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Thesis Advisor: Assoc. Prof. Waythaneer Greethong, Assist. Prof. Dr. Pasana Chularat.

The purposes of this research were to study the factors affecting on moral reasoning of Prathom suksa III students at Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : learning habits of moral, personality and learning achievement motive, second of them was family factor: interpersonal relationship between students and their family and guardian's supporting towards student, third of them was learning environment factor : physical learning environment of moral , imitative behavior between students and their teacher and imitative behavior between students and their peer groups.

The samples of 195: 76 males and 119 females were Prathom suksa III students at Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang District, Bangkok, in academic year 2009. The instrument was questionnaires of factors affecting on moral reasoning of Prathom suksa III students at Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang Distric, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There was significantly positive on moral reasoning of Prathom suksa III students at Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang Distric, Bangkok and a factor: interpersonal relationship between students and their family(X_4) at .05 level.

2. There were significantly positive on moral reasoning of Prathom suksa III students at Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang Distric, Bangkok and 2 factors: guardian's supporting towards student(X_5), physical learning environment of moral and physical learning environment of moral at .01 level.

3. There were no significantly coefficient 5 factors affecting negative on moral reasoning of Prathom suksa III students at Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang

District, Bangkok and 5 factors: learning habits of moral(X_1), personality(X_2), learning achievement motive(X_3), imitative behavior between students and their teacher(X_7) and imitative behavior between students and their peer groups(X_8).

4. There was significantly a factor affecting on moral reasoning of Prathom Suksa III Students At Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang Distric, Bangkok at .05 level ranking from the most to the least affecter was interpersonal relationship between students and their family(X_4) about percentage 5.1

5. The significantly predicted equation affecting on moral reasoning of Prathom Suksa III Students At Praram ix Kanchanapisek School in Hauykwang District, Bangkok were as follows:

5.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 2.208 + .439 X_5$$

5.2 In term of standard scores were:

$$Z = .225 X_5$$

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ของ

อุดมศักดิ์ หอมเนตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ เวย์นี่ กรีทอง)

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวย์นี่ กรีทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภากา ประธานที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์มณี และ อาจารย์ดร.สกล วรเจริญศรี กรรมการสอบปากเปล่า ที่กรุณาให้คำปรึกษา พร้อมทั้งแนวคิด คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนให้แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก จึงขออำนาจพรขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้

ขออำนาจพรขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง และ อาจารย์ดร.สกล วรเจริญศรี แห่งภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องหมายการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขออำนาจพรขอขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และครูประจำสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณนักเรียนช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

ขออำนาจขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโททุกคนและบุคคลภายนอกที่ไม่ได้กล่าวนามที่ให้คำแนะนำ กำลังใจและความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ ประโยชน์อันใดที่ได้จากการทำปริญญานิพนธ์นี้ ขอนำมาเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อ แม่ ครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

อุดมศักดิ์ หอมเนตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของศึกษาค้นคว้า.....	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	10
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	11
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิง จริยธรรม.....	18
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราม๙ กาญจนาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร.....	34
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	37
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	37
	การหาคุณภาพเครื่องมือ	49
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล	52
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	การวิเคราะห์ข้อมูล	55
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	60
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	60
สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า.....	60
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	71
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	71
ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก.....	79
ภาคผนวก ข.....	83
ภาคผนวก ค.....	98
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	108

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการศึกษาสามารถสร้างคนให้ทั้งเก่งและดี ก็จะทำให้ความเจริญต่างๆ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (สมพร เทพสิทธิ์า, 2540: 13) ที่กล่าวว่า

“...ถึงแม้เราจะอยู่ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าแห่งยุคปัจจุบันอย่างไร เราก็ทอดทิ้งการศึกษาทางด้านจิตใจและศีลธรรมจรรยาไม่ได้ ตรงข้ามเราควรจะเอาใจใส่สั่งสอนกันให้หนักแน่นทั่วถึงอย่างยิ่ง เพื่อให้มีความคิดความเข้าใจถูกต้องสอดคล้องกับสถานการณ์แวดล้อมที่วิวัฒนาการไปไม่หยุดยั้ง...”

ในปัจจุบันคนไทยนั้นให้ความสำคัญทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมลดน้อยลงกว่าในอดีต อาจเนื่องมาจากสภาพโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านต่างๆ ทั้งในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและวัฒนธรรมทางตะวันตกมากเกินไป ทำให้คนไทยจำนวนไม่น้อยหันไปดำเนินชีวิตแบบตะวันตก ซึ่งเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างอยู่ทำให้การมีน้ำใจหรือการเอื้อเฟื้อเกื้อกูลต่อกันลดน้อยลง ความมีสัมมาคารวะต่อบิดามารดาและผู้อาวุโสเปลี่ยนเป็นมีความเสมอภาคขึ้น นอกจากนี้สภาวะทางเศรษฐกิจที่บีบคั้นทำให้คนไทยทุกคนต้องขวนขวายเรื่องทำมาหากิน คนส่วนมากจึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่รับใช้บิดามารดา ทั้งเวลาที่จะให้การอบรมสั่งสอนบุตรก็ลดน้อยลงไปด้วย จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่กล่าวถึงทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยที่ดั่งงาม เช่น การเอื้อเฟื้อ การมีสัมมาคารวะ ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูกตเวทิตะ และการยึดถือในบาปบุญกำลังเสื่อมลง (ลัดดาวัลย์ พรศรีสมุทร และวิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี. 2524: 1-2) ตลอดจนคนเราเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีที่สุดในช่วงที่เราเป็นเด็ก และสิ่งต่างๆ ที่เราเรียนรู้ในวัยเด็กนั้น เรามักจะกระทำเสมอๆ จนกลายเป็นนิสัยของคนเราไปในที่สุด

สถาบันการศึกษาเป็นแหล่งที่เรียนรู้ควบคู่จริยธรรมของนักเรียนมากที่สุด การศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้มากและคุณธรรมจริยธรรมมากผู้นั้นย่อมสามารถใช้ความรู้สร้างสรรค์ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ถ้าการศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้มากและคุณธรรมจริยธรรมน้อย แนวทางการศึกษาแบบนี้จะสร้างความหายนะแก่สังคมมาก ตลอดถึงการสถาบันการศึกษาได้ให้ความรู้ความเข้าใจค่านิยมที่สืบทอดกันมาในรูปแบบแผนของสังคม (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2542: 16)

สำหรับการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษาในส่วนที่ว่าด้วยคุณธรรมและจริยธรรมนั้น เริ่มมีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2445 เป็นต้นมา เรียกว่า วิชาจรรยา (ประไพพรรณ

โกศัยสุนทร, ม.ป.ป.) และการกำหนดแผนการศึกษาชาติหรือแม้กระทั่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งอดีตและปัจจุบันต่างก็มีเนื้อหาที่เน้นในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเสมอมา แต่ปรากฏว่านับตั้งแต่มีการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นในประเทศไทยเมื่อกว่า 100 ปีก่อน จนกระทั่งกลายเป็นระบบหลักของการให้การศึกษาในปัจจุบัน ได้แสดงให้เห็นชัดแล้วว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมด้วยสติปัญญาควบคู่ไปกับคุณธรรม เนื่องจากผลที่ปรากฏให้เห็นในสังคมไทยโดยทั่วไป พลเมืองไม่ได้มีลักษณะเป็นไปตามแผนการต่างๆ ดังกล่าวเลย การเรียนการสอนและการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนยังไม่ค่อยได้ผล นักเรียนไม่ทราบซึ่งในหลักธรรมพจน์ที่จะนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณธรรมและคุณภาพทางจิตใจ ส่งผลให้เยาวชนไทยขาดระเบียบวินัย ดิฉยาเสพติด ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ก่อคดีทางเพศ เป็นต้น (พรจิต แท้สูงเนิน, 2542; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ, 2534) สอดคล้องกับ ระเบียบ สาคริก (2543: 21) กล่าวว่า การจัดการศึกษาควรให้ความสำคัญแก่การมุ่งมั่นรักษารากฐานความเป็นคน ซึ่งพื้นฐานของสิ่งนี้น่าจะมองที่คุณธรรมและจริยธรรม

โรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันที่ให้อิสระในการยึดถือคุณค่าต่างๆ ก็ทำหน้าที่อบรมจริยธรรมตามที่สังคมคาดหวัง โรงเรียนจึงควรที่จะมีจุดมุ่งหมายในการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาสติปัญญาแก่นักเรียน และเป็นที่น่าพอใจว่าโรงเรียนมักมีวิธีที่หลากหลายในการพัฒนาจริยธรรม และผู้สอนคุ้นเคยกับการให้อิสระในการคิดและตัดสินใจแก่เด็ก ซึ่งเป็นวิธีการสร้างจริยธรรมที่เป็นแบบแผนหรือขนบธรรมเนียม (สุดใจ บุญอารีย์, 254: 20) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้มีความเข้มแข็งทั้งในส่วนบุคคล ครอบครัว ชุมชนและสังคมไทย การศึกษาจึงเป็นตัวจักรสำคัญในการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพของบุคคลในชาติ เป็นการวางรากฐานตั้งแต่เยาว์วัยเพื่อเติบโตไปเป็นประชากรที่เข้มแข็ง ที่มุ่งพัฒนาสังคมไทยไปสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ เป็นสังคมที่มีสัจจะ ทำงานด้วยความตั้งใจ และมีความซื่อสัตย์สุจริต ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมจริยธรรมและคุณค่าของสังคมไทย จริยธรรมและค่านิยมของนักเรียน เพื่อให้เกิดสังคมที่มีคุณภาพเป็นนักเรียนที่มีความรับผิดชอบทำงานอย่างความตั้งใจ มีความซื่อสัตย์สุจริต และเคารพในกฎระเบียบของเรียน ตลอดจนคนเราเรียนรู้

โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เป็นโรงเรียนต้นแบบกิจกรรม “บวร” ที่เน้นส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม “บ” หมายถึง บ้าน มีหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนและผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียน “ว” หมายถึง วัดพระราม๙ กาญจนภิเษก มีหน้าที่จัดครูพระเข้าไปสอนวิชาจริยธรรมในแต่ละระดับชั้นส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา และฝึกการปฏิบัติต่อพระด้วยการปฏิบัติจริง “ร” หมายถึง โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและส่งเสริมการเรียนตามศักยภาพของผู้เรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมการเห็นคุณค่าจริยธรรมด้านต่างๆ ให้แก่เด็กๆ อย่างเอาจริงเอาจัง เพื่อให้นักเรียนได้ตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่สืบทอดกันมายาวนาน

จากการที่ผู้วิจัยเป็นพระภิกษุและครูสอนวิชาจริยธรรมในโรงเรียนพระราม๙ กาญจนานิเทศ ระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 สังเกตพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนหลังเลิกจากโรงเรียนจะมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยนักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมของสังคมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นและการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสังคมนั้นมีน้อยลง ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนานิเทศ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 78 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ สอบถามดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าในขณะที่นักเรียนเรียนหนังสือ นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจเรียงลำดับจากปัญหามากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ผลดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 78.26 ได้แก่ เนื้อหาวิชายาก เรียนเยอะ ง่วงนอน ครูให้เขียนมาก เล่นกับเพื่อนและอ่านหนังสือไม่คล่อง รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรับผิดชอบ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 21.73 ได้แก่ การบ้านยาก ทำการบ้านไม่ถูก และขี้เกียจเขียนตามครูบนกระดาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 68 ได้แก่ เรียนไม่รู้เรื่อง อยู่ที่บ้านก็เรียนที่โรงเรียนก็เรียนจนปวดหัว เนื้อหาวิชายาก การบ้านมาก ครูสอนเร็ว ครูบางคนดุ บางคนใจดี และเบื่อเรียน รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรับผิดชอบ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24 ได้แก่ ทำการบ้านไม่ถูก ทำการบ้านส่งไม่ทันเลยโดนครูดุ เขียนหนังสือช้า และตัวหนังสือไม่สวย รองลงมาคือ ปัญหาการปรับตัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ได้แก่ การใช้อุปกรณ์การเรียนร่วมกับเพื่อน และเรียนยากขึ้น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.66 ได้แก่ เรียนไม่ทันเพื่อน เรียนไม่ทันเพราะทำกิจกรรมโรงเรียนเพื่อนรำทำงานไม่ทันอ่านไม่คล่อง ครูให้งานมาก เรียนไม่เข้าใจ เขียนไม่ถูก เรียนมากเกินไป ครูดุ อ่านไม่ออก พระอาจารย์ให้เขียนบนกระดานน้อยแต่เล่านิทานมากครูคนอื่นเขียนมากท่องจำอีกด้วยและคุยกับเพื่อน รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรับผิดชอบ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ได้แก่ งานกลุ่มเพื่อนรบกวน การบ้านยาก ทำงานไม่ทัน เขียนช้า และการบ้านเยอะ รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4 ได้แก่ เพื่อนขอยืมอุปกรณ์การเรียน เพื่อนคุยเสียงดังในห้องเรียน และเพื่อนผู้ชายชอบคุยกันในเวลาครูสอน

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “เมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจพบดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก ไม่อ่านหนังสือ ครูให้เขียนมาก เล่นกับเพื่อนขณะครูสอน การบ้านมาก ขณะครูสอนง่วงนอน และแม่ให้เรียนมาก รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรับผิดชอบ สาเหตุมาจาก ทำการบ้านไม่ได้

ทำการบ้านส่งครูไม่ทัน และเมื่อยแขนเพราะมีการบ้านเยอะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก เพื่อนรบกวนตอนเรียน ไม่อ่านหนังสือมาล่วงหน้า ไม่ชอบครูดู เล่นกับเพื่อน ไม่ตั้งใจเรียนคุยกับเพื่อน ครูสอนเร็วแทบไม่ทัน และฟังครูพูดแล้วไม่เข้าใจ รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรับผิดชอบ สาเหตุมาจาก การบ้านมาก ไม่ตั้งใจเรียน เบื่อเรียน และครูดู รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัว สาเหตุมาจาก เพื่อนเอาของลบนูไปใช้ และไม่อ่านหนังสือ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปัญหาที่พบบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก ไม่ตั้งใจเรียน ครูสอนเร็ว เขียนตามครูไม่ทัน เล่นกับเพื่อน เพื่อนแกล้ง คุยกับเพื่อน และอ่านหนังสือไม่ออก รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรับผิดชอบ สาเหตุมาจาก เรียนไม่เข้าใจ ครูสั่งงานเยอะ และการบ้านยาก รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัว สาเหตุมาจาก เพื่อนคุยกันเสียงดัง เพื่อนยืมของแล้วไม่คืน และถูกเพื่อนแกล้ง

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด โดยเฉพาะการไม่ตั้งใจเรียน ขวนเพื่อนคุยขณะคุณครูสอน แกล้งเพื่อน ไม่อ่านหนังสือ ไม่ทำการบ้านตามที่คุณครูมอบหมาย ดังที่โคลเบอร์ก (ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันตจิกร. 2550: 66-75) กล่าวว่า เด็กที่มีอายุในระดับ 7-10 ขวบ พฤติกรรมทางจริยธรรมของเด็กจะขึ้นอยู่กับเหตุผลที่ผู้มีอำนาจกำหนดหรือเพื่อผลประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่ สอดคล้องกับ (พรพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ 2551: 163) กล่าวว่า จริยธรรมคือกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดควบคู่กับสติปัญญาของมนุษย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคม ทั้งนี้รวมถึงการเห็นคุณค่าของจริยธรรมในตัวเองที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติให้เหมาะสมกับการใช้ในชีวิตประจำวัน โดยนักเรียนจะต้องตระหนักถึงการเห็นคุณค่าจริยธรรมของสังคมไทยที่ปฏิบัติสืบทอดกันมายาวนาน และส่งเสริมจริยธรรมเพิ่มขึ้นด้วยการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับกาลเวลา

ด้วยเหตุนี้ วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครอง เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประกอบการวางนโยบายการวัดการเรียน การสอน และส่งเสริมพัฒนาการให้เหตุผลทางจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนมากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 195 คน เป็นนักเรียนชาย 76 คน และเป็นนักเรียนหญิง 119 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 นิสัยทางการเรียน

1.1.2 บุคลิกภาพ

1.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

1.3.1 ลักษณะกายภาพของการเรียน

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอน

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม คือ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การตระหนักรู้ของนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมด้านการเรียนด้วยความรับผิดชอบ ทำงานอย่างความตั้งใจ มีความซื่อสัตย์สุจริต มุ่งเน้นความถูกต้องยุติธรรม และเคารพในกฎระเบียบของโรงเรียน ซึ่งการตระหนักรู้ของนักเรียนสามารถวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก(Kohlberg) 6 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นหลบหลีกการลงโทษ (The Punishment and Obedience Orientation) ในชั้นนี้นักเรียนจะใช้หลักการลงโทษเป็นเครื่องตัดสินใจว่าการกระทำนั้นดีหรือเลว ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ทั้งนี้เพราะกลัวถูกลงโทษและยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่

ชั้นที่ 2 ชั้นแสวงหารางวัล (The Instrumental Relativist Orientation) ในชั้นนี้นักเรียนแสดงถึงการกระทำของนักเรียนในสิ่งที่จะนำความพอใจให้ตนเองเท่านั้น นักเรียนจะเห็นความสำคัญของการได้รับรางวัลหรือคำชมเชย ต้องการรางวัลจากผู้อื่น และรางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำ ความดี

ชั้นที่ 3 ชั้นกระทำตามผู้อื่นเห็นชอบ(The Interpersonal Concordance Orientation) ในชั้นนี้นักเรียนจะทำในสิ่งที่ตนคิดว่า คนอื่นจะเห็นด้วยและพอใจ โดยพิจารณาว่าอะไรที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติกัน จนเกิดความคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น แล้วกระทำเพื่อให้เป็นที่ยอมรับและชอบพอของกลุ่ม

ชั้นที่ 4 ชั้นทำตามหน้าที่และระเบียบของสังคม (The Law and Order Orientation) ในชั้นนี้นักเรียนจะเข้าใจในกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานของสังคม เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนที่พึงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และกลุ่มสังคมที่เป็นสมาชิกอยู่ โดยจะต้องทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆที่สังคมของตนกำหนด เพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มสังคมของตน

ชั้นที่ 5 ชั้นทำตามคำมั่นสัญญา (The Social Contract Legalistic) ในชั้นนี้จะนักเรียนพิจารณาจากข้อตกลงหรือสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่นไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น มีเหตุผลที่จะกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความละเอียดใจต่อการกระทำชั่ว

ชั้นที่ 6 ชั้นยึดอุดมคติ (The Universal Ethical Principle Orientation) ในชั้นนี้นักเรียนถือได้ว่า เป็นผู้มีความเจริญทางสติปัญญาในขั้นสูง มีสายตาหรือความคิดเห็นที่กว้างไกลกว่ากลุ่มหรือสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ บุคคลประเภทนี้จะมีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจ มีหิริ ความละเอียดใจ ตนเองและเกรงกลัวต่อบาป ซึ่งจะกระทำการใดๆจะพิจารณาตามความรู้สึกผิดชอบชั่วดีของตน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม จำแนกออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม บุคลิกภาพ และแรงจูงใจ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม หมายถึง การแสดงออกที่กระทำเป็นประจำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาจริยธรรม ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การทำการบ้านและส่งตรงเวลาที่กำหนด การทบทวนเนื้อหาบทเรียน และการซักถามครูเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเรียนเมื่อมีข้อสงสัยทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.1.2 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่สะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมการแสดงออกเพื่อตอบสนองสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งทำให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนักเรียน บุคลิกภาพในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์(Jenkins Activity Survey) ซึ่งจำแนกเป็น 2 แบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.2.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่รักความก้าวหน้า พินฝ่าอุปสรรค โกรธง่าย ทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอย

2.1.2.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของคนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสำเร็จในการทำงาน ไม่ชอบพินฝ่าอุปสรรคต่างๆอดทนรอคอยได้

2.1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปรารถนากระทำให้สำเร็จตามเป้าประสงค์ของการเรียนวิชาจริยธรรม ซึ่งจำแนกเป็น 2 แบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.3.1 แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ความศรัทธาในอาจารย์ผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.1.3.2 แรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความสนใจ ความตั้งใจ และความกระตือรือร้นของนักเรียนที่จะเรียนวิชาจริยธรรม

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก ความเคารพ เชื่อฟัง ยอมรับกฎระเบียบของผู้ปกครอง การขอคำแนะนำและซักถามในการปฏิบัติตน ทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.2.1.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใย ความเอาใจใส่ต่อเรื่องการเรียน ให้กำลังใจ และไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวของนักเรียน

2.2.2 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนต่อความคิดและความรู้สึกของผู้ปกครองในการสนับสนุนทางการเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.2.1 การสนับสนุนทางด้านวัตถุ ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกาย และเงินให้นักเรียนใช้จ่ายอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

2.2.2.2 การสนับสนุนทางด้านวาจา ได้แก่ การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะด้านการเรียนแก่นักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาจริยธรรมทำให้การเรียนวิชาจริยธรรมมีประสิทธิภาพ ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท มีขนาดเหมาะสมกับปริมาณนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ เอกสาร หนังสือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน มีความทันสมัย และมีคุณภาพในการใช้งานที่เหมาะสม

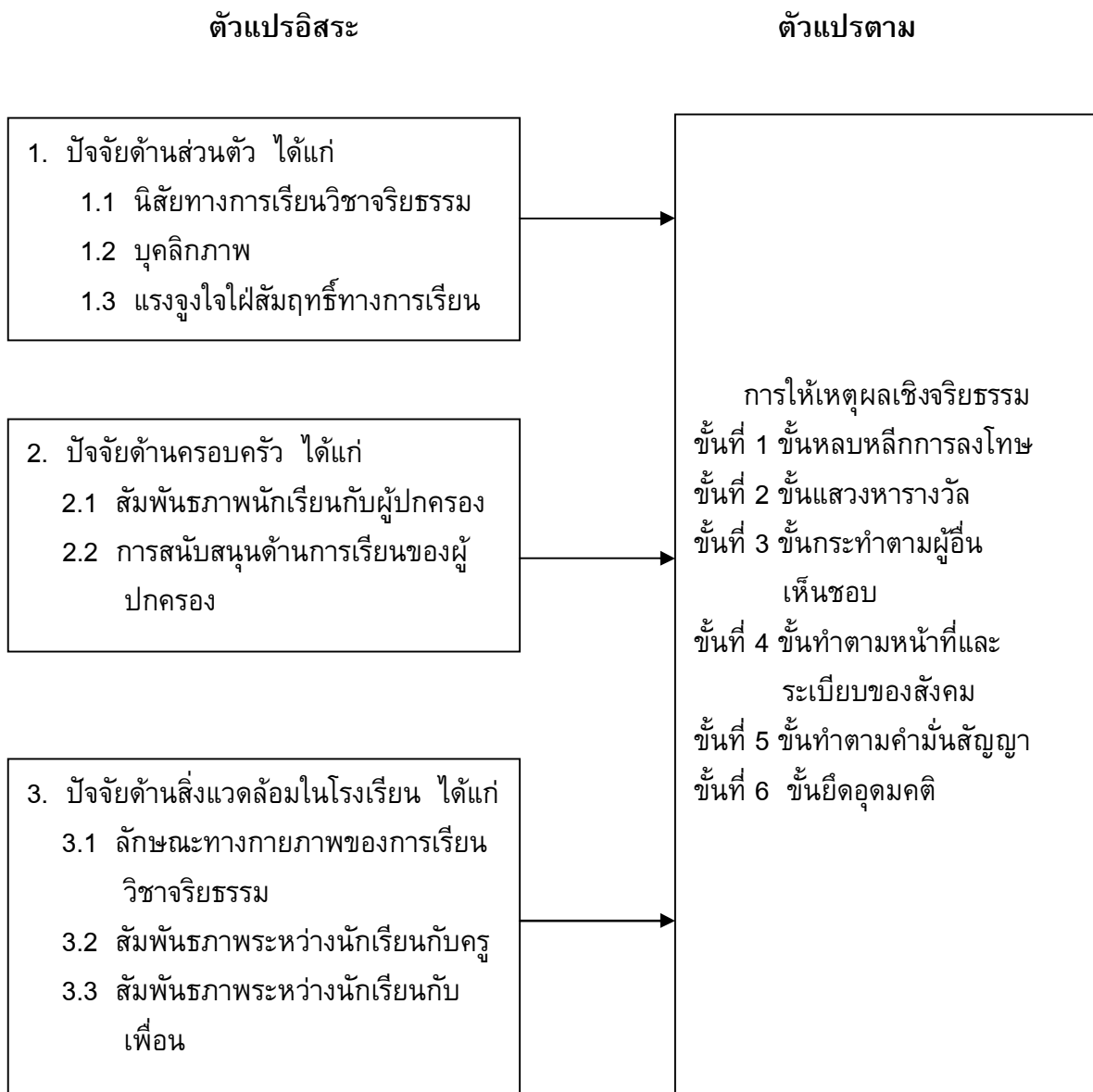
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูสอนวิชาจริยธรรม และการปฏิบัติตนของครูสอนวิชาจริยธรรมต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูสอนวิชาจริยธรรม ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟังครูสอน ตั้งใจเรียน และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิชาจริยธรรม และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนในขณะเรียนวิชาจริยธรรม และปรึกษาด้านปัญหาส่วนตัวทั้งในและนอกห้องเรียน

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูสอนวิชาจริยธรรมต่อนักเรียน ได้แก่ การที่ครูสอนวิชาจริยธรรมให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา และชี้แนะนักเรียนทั้งในด้านเรียนที่เกี่ยวกับวิชาจริยธรรม และปรึกษาปัญหาส่วนตัวที่นักเรียนมาขอรับคำปรึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียน

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันทั้งด้านการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในด้านการเรียน การทำงาน และด้านส่วนตัว การรู้จักให้ การยอมรับและเคารพในสิทธิของเพื่อน สนใจในความรู้สึกของเพื่อน การห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมกัน และการทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อนให้เกิดผลสำเร็จด้านการเรียน และการเลียนแบบพฤติกรรมของเพื่อนทั้งในและนอกห้องเรียน

กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ แรงจูงใจ
 ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะ
 กายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม
 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย
 จึงขอตั้งสมมติฐานในการทำวิจัย ดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความ
 สัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙
 กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผล
 ต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙
 กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิง

จริยธรรม

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราม ๙ กาญจนาภิเษก เขตห้วย

ขวาง กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

1.1 ความหมายของการเห็นคุณค่า

ในทางสังคมวิทยาคำว่า “คุณค่า” หรือ “ค่านิยม” (Value) มีอิทธิพลและมีความสำคัญอย่างมากต่อพฤติกรรมของมนุษย์ การสร้างค่านิยมที่ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม มีผู้ให้ความหมายของ “คุณค่า” หรือ “ค่านิยม” ไว้หลายความหมายด้วยกัน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 253) คุณค่า หมายถึง สิ่งที่มีประโยชน์หรือมีคุณมูลค่าสูง

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2550: 18) ค่านิยม หมายถึง ความรู้สึกในทางที่ดีของสิ่งต่างๆ หรือสภาพการณ์ต่างๆ โดยเชื่อว่าสภาพการณ์นั้นๆ เป็นสิ่งที่ดีงาม ถูกต้อง

สรุปได้ว่า คุณค่าหรือค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือ และให้คุณค่ากับสิ่งหนึ่งแล้วมีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม บุคคลจะเกิดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูงขึ้น ส่วนในทางตรงกันข้ามถ้าค่านิยมส่วนตัวของบุคคล ไม่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม บุคคลนั้นก็จะมีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองต่ำลง ค่านิยมจึงเป็นตัวกำหนดการกระทำของบุคคล ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องก็ได้ ตามความคิดเห็นของคนในสังคม และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลสมัย

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

1.2.1 ความหมายของจริยธรรม

ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “จริยธรรม” ในลักษณะต่าง ๆ กันไว้ดังนี้ พระราชวรมณี(ประยูรย์ ปยุตโต 2529: 590) อธิบายถึง ความหมายของจริยธรรมว่า จริย มาจากรากศัพท์คือ จร ซึ่งในความหมายเชิงรูปธรรม แปลว่า เทียบไป ดำเนินไป จาริกไปในเชิงนามธรรม แปลว่า ประพฤติ ดำเนินชีวิต ครองชีวิตเป็นอยู่ จริย ซึ่งเป็นคำนามจึงแปลได้ว่า ความประพฤติ การดำเนินชีวิต การครองชีวิตหรือความเป็นอยู่ ในภาษาไทยปัจจุบัน จริยธรรม เป็นคำบัญญัติขึ้นใหม่มาจาก จริย+ธรรม นั่นเอง จริยธรรมก็แปลว่า ธรรมคือจริยะ หรือหลักแห่งจริยะนั่นเอง พิจารณาความหมายของพระพุทธศาสนา พรหมจริยะแปลได้ว่าจริยธรรมอันประเสริฐ หรือ มรรค หรือ มัชฌิมาปฏิปทานี้เอง ส่วนความหมายตามรูปศัพท์จริยธรรมแปลว่า หลักความประพฤติ หลักการดำเนินชีวิต หลักการครองชีวิต หลักคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตที่ดีงาม หรือการครองชีวิตที่ต้องสมบูรณ์ของมนุษย์ที่จะนำไปสู่จุดหมาย คือ ความดับทุกข์ หรือความสิ้นสุดปัญหา อยู่อย่างเป็นอิสระไร้ทุกข์

พระเมธีธรรมมาภรณ์ (2534: 75) ได้กล่าวว่า จริยธรรมกับศีลธรรมมีความหมายใกล้เคียงกัน จะแตกต่างกันก็ตรงที่มา บางท่านเรียกหลักแห่งความประพฤติอันเนื่องมาจาก คำสอนทางศาสนาว่า “ศีลธรรม” และเรียกหลักแห่งความประพฤติอันพัฒนามาจากแหล่งอื่น ๆ ว่า “จริยธรรม” ซึ่งอาจมาจากขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม หรือปรัชญา เป็นต้น ศีลธรรมซึ่งมาจาก หลักหรือข้อบัญญัติของศาสนาจะมีลักษณะเฉพาะแต่ละศาสนา ส่วนจริยธรรมนั้นมาจากหลักทั่ว ๆ ไป ที่นอกเหนือจากหลักศาสนา จริยธรรมจึงมีความเป็นสากลยิ่งกว่าศีลธรรม

พุทธทาส อินทปัญโญ (2542: 2-3) ได้อธิบายความหมายของจริยธรรมว่า คำว่า moral ที่เรารู้จักกันได้แก่ศีลธรรมนี้ เฟื่องลิ้งไปในทางการปฏิบัติมากกว่าหลักวิชาการ ; ส่วนคำว่า ethics นั้น เฟื่องลิ้งไปในทางหลักวิชามากกว่าที่จะเป็นตัวการปฏิบัติ ส่วนคำว่า moral นั้น หมายถึง ระเบียบปฏิบัติโดยตรง ในภาษาไทยตรงกับคำว่า ศีลธรรม ตามที่บัญญัติความหมายให้รัดกุมก็ได้แก่ระเบียบปฏิบัติ, ซึ่งปฏิบัติเพื่อให้เกิดความผาสุกและสงบสุข เนื่องด้วยสังคมเป็นส่วนใหญ่; แม้บุคคลจะเป็นผู้รับผลอันนั้น แต่ผลอันนั้นเฟื่องลิ้งถึงสังคมส่วนใหญ่จะได้รับรวมกันเป็นหน่วยใหญ่

บุญมี แทนแก้ว (2542: 25) อธิบายว่า จริยธรรม หมายถึง “ธรรมชาติหรือหลักธรรมที่บุคคลควรประพฤติ” จัดว่า “เป็นคุณธรรมที่แสดงออกทางร่างกายในลักษณะที่ดีงามถูกต้อง อันเป็นสิ่งที่ประสงค์ของสังคม และจริยธรรมจะมีได้ จำต้องอาศัยหลักคำสอนทางศาสนา

ไสว มาลาทอง (2542: 5-6) กล่าวว่า จริยธรรม (Morality) หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ หรือหลักธรรม คำสอนอันเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ คำว่า จริยธรรมมาจากคำ 2 คำคือ จริยะ+ธรรม ซึ่งแปลตามศัพท์ได้ว่า จริยะ แปลว่า ความประพฤติกิริยาที่ควรประพฤติ ธรรมแปลว่า คุณความดี คำสั่งสอนในศาสนา หลักปฏิบัติในทางศาสนาความจริง

ความยุติธรรม ความถูกต้อง กฎเกณฑ์เมื่อนำเอาคำว่า ธรรม มาต่อท้ายคำว่า จริยจะเป็นจริยธรรม แปลความหมายว่า กฎเกณฑ์แห่งความประพฤติหรือ หลักความจริงที่เป็นแนวทาง แห่งความประพฤติปฏิบัติ

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2543 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2543: 135) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมในฐานะเป็นคำนามไว้ว่า หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติ ปฏิบัติศีลธรรมหรือกฏศีลธรรม

ทิสนา เขมมณี (2546: 4) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า เป็นการแสดงออก ทางการปฏิบัติ ซึ่งสะท้อนคุณธรรมภายในให้เป็นรูปธรรม

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2551: 164) จริยธรรม หมายถึง การควบคุม พฤติกรรมมนุษย์ให้เข้ากับกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานความประพฤติได้ถูกต้องหรือดีงามที่กำหนดโดย สังคม

เพียเจท์ (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2550: 167) ได้ให้ความหมายทางจริยธรรม สำหรับเด็ก 3 ไร่ประการ คือ

1. หน้าที่ พฤติกรรมใดก็ตามที่แสดงถึงความเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎ เกณฑ์หรือเป็นแค่คำสั่งสอนของผู้ใหญ่เป็นของดี

2. ลายลักษณ์อักษร พฤติกรรมทางจริยธรรมคือ สิ่งที่ระบุเป็นตัวอักษร มากกว่าความเชื่อที่เป็นนามธรรม

3. ความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบพฤติกรรมในลักษณะของปรนัยจะลด น้อยลง โดยมีความสัมพันธ์ผกผันกับระดับอายุของเด็ก

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า จริยธรรม คือ แนวทางในการประพฤติตนทั้ง ภาย วาจา และใจให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ทำให้เกิดความสุขทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม

1.2.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม

1.2.2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์ (Piaget)

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2550: 166-167) เพียเจท์เป็นนักจิตวิทยาคนแรก ที่บุกเบิกความคิดทางพัฒนาจริยธรรมจากการรู้การเข้าใจสังคม เขาเชื่อว่าจริยธรรมเป็นกระบวนการ เรียนรู้ระหว่างความรู้ ความรู้สึกและการสร้าง

เพียเจท์มีความเชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมตามธรรมชาติของมนุษย์นั้นขึ้น อยู่กับความฉลาดในการที่จะรับรู้ กฎเกณฑ์และลักษณะต่างๆ ทางสังคม รวมไปถึงการคิดของแต่ละ บุคคลด้วย กล่าวคือ สถิติปัญญาจะทำให้เด็กสามารถพิจารณาตรรกะตรงในเหตุผลของพฤติกรรม ต่างๆ เกี่ยวกับจริยธรรมได้ ยิ่งเด็กเจริญเติบโตขึ้นเพียงใดก็จะยิ่งรับรู้จริยธรรมที่สูงขึ้นได้เท่านั้นเพีย เจท์ได้แบ่งขั้นของจริยธรรมของมนุษย์ออกเป็น 4 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเล่นตามลำดับ หรือเล่นตามความสามารถทางการเคลื่อนไหวของตน เด็กจะเล่นลูกหินตามความสามารถของทักษะทางการเคลื่อนไหวหรือเล่นตามความต้องการของเขาเองตามลำพัง

ขั้นที่ 2 ขั้นตนเป็นใหญ่ ในขั้นนี้ เด็กเริ่มยอมรับที่จะเล่นร่วมกับผู้อื่นเมื่อมีอายุประมาณ 2-5 ปี แต่การเล่นร่วมกับคนอื่นนั้นมิได้หมายความว่าเล่นกับคนอื่นจริงๆ เด็กในวัยนี้ยังเล่นตามความต้องการของตนอยู่ มิได้ต้องการจะชนะผู้ใดหรือคิดหาหนทางใดๆ มาเล่นให้แตกต่างไปจากเดิม การเล่นจะเป็นไปในลักษณะตัวใครตัวมัน

ขั้นที่ 3 ขั้นร่วมมือ ระยะนี้เด็กจะมีอายุประมาณ 7-8 ปี ในวัยนี้เด็กเริ่มรู้จักที่จะเล่นเพื่อชนะ ฉะนั้น การเล่นในวัยนี้จึงเล่นร่วมกับผู้อื่น แต่การเล่นยังไม่ได้ถือกฎเกณฑ์เป็นสำคัญ การเล่นมักคำนึงถึงพรรคพวกมากกว่ากฎเกณฑ์

ขั้นที่ 4 ขั้นเล่นอย่างมีกฎเกณฑ์ เด็กในวัยนี้อายุประมาณ 11-12 ปี เด็กในวัยนี้เริ่มใช้กฎเกณฑ์ในการเล่นร่วมกัน เริ่มรู้จักปฏิบัติและรักษาไว้ถึงกฎเกณฑ์ซึ่งแตกต่างไปจากสามขั้นแรกสิ้นเชิง

1.2.2.2 ทฤษฎีพัฒนาการจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

โคลเบอร์ก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจวบจันทึก. 2550: 66-75; อ้างอิงจาก โคลเบอร์ก) ได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของโคลเบอร์กและพบว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์ในสภาพปกตินั้นจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมอีกหลายขั้นตอน จากอายุ 11-25 ปี มิได้บรรลุจุดสมบูรณ์เมื่อบุคคลอายุได้ 20 ปี

โคลเบอร์กเชื่อว่า การบรรลุวุฒิภาวะเชิงจริยธรรมของบุคคลนั้น จะแสดงออกในทางการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้อย่างเด่นชัดที่สุด ซึ่งเหตุผลทางจริยธรรมนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ทางสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะเหตุผลเชิงจริยธรรมมิใช่การประเมินค่าการกระทำไปในทำนองที่ว่า “ดี” หรือ “เลว” แต่เป็นการใช้เหตุผลที่ลึกซึ้ง ดังที่นักปราชญ์ยอมรับเหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นที่ 6 ของโคลเบอร์กว่าเป็นเหตุผลเชิงจริยธรรมที่บริสุทธิ์ ซึ่งโคลเบอร์ก มีความเชื่อพื้นฐานดังนี้

1. พัฒนาการทางจริยธรรมของแต่ละบุคคลจะผ่านไปเป็นลำดับพัฒนาการโดยมีพื้นฐานมาจากการใช้เหตุผลเชิงตรรกศาสตร์
2. การรับรู้ทางสังคมและบทบาททางสังคมของแต่ละบุคคลนั้นจะมีความสัมพันธ์ในลักษณะปฏิสัมพันธ์กับพัฒนาการทางจริยธรรมของเขา
3. บุคคลที่จะมีจริยธรรมขั้นสูงหรือการใช้เหตุผลทางจริยธรรมขั้นสูงได้นั้นจะต้องสามารถใช้เหตุผลเชิงตรรกะและความสามารถในการรับรู้ทางสังคมได้ในระดับสูงก่อน

สำหรับพัฒนาการทางจริยธรรมโดยใช้เหตุผลจรรยาวิพากษ์ทั้ง 6 ขั้นนี้ โคลเบอร์กได้จัดไว้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ก่อนกฎเกณฑ์ (Proconventional Level)

ระดับนี้บุคคลจะตอบสนองต่อกฎเกณฑ์ ซึ่งกำหนดไว้โดยผู้มีอำนาจเหนือตนจะเลือกทำพฤติกรรมเฉพาะที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้อื่น ในระดับนี้แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (Obedience and Punishment Orientation) ผู้มีจริยธรรมชั้นนี้ จะเลือกกระทำหรืองดกระทำสิ่งใด เพราะกลัวการถูกลงโทษ และยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ หรือผู้มีอำนาจทางกายเหนือตน การตัดสินใจว่าสิ่งใดดีไม่ดีขึ้นอยู่กับพฤติกรรมนั้นๆ ว่าทำไปแล้วถูกลงโทษหรือไม่

ชั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (Naively Egotistic Orientation) การเลือกจะกระทำสิ่งใดที่จะนำความพอใจให้กับตนเองนั้น ตัดสินการกระทำตามใจตนเอง มักเป็นไปในรูปที่ต้องการรางวัลจากผู้อื่น การที่ทุกคนทำในสิ่งที่เขาต้องการเป็นสิ่งที่จะต้อง แม้ว่าการกระทำนั้นจะขัดกับผู้อื่น หรือความไม่ถูกต้องของสังคม ชอบการแลกเปลี่ยนที่เท่าเทียมกัน

ระดับ 2 ตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level)

ระดับนี้เป็นระดับที่กระทำลงไปตามความคาดหวังของบุคคลอื่น การดำเนินและการยกย่องชมเชยจากสังคมเป็นสิ่งที่ควบคุมความประพฤติ มีการกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อยๆ ของตน ระดับนี้ยังต้องการการควบคุมจากภายนอก แต่ก็ยังมีการเอาใจเขามาใส่ใจเรา ทั้งสามารถแสดงบทบาทที่สังคมต้องการได้ ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 3 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (Good-boy Orientation) ผู้มีจริยธรรมชั้นนี้มุ่งที่จะทำให้ผู้อื่นพอใจ เพื่อให้เขายอมรับเข้าเป็นพวก ชอบคล้อยตามคนอื่นโดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน ทำตามแบบที่คนส่วนใหญ่ยึดถือ

ชั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (Authority and Social Ordermaintenance Orientation) บุคคลจะรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ตนจะต้องทำหน้าที่ตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ทางสังคมกำหนดให้ หรือคาดหวังพฤติกรรมที่ถูกต้องเคารพต่อกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมตั้งไว้ ความถูกต้องขึ้นอยู่กับสังคม สังคมเป็นตัวกำหนดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ระดับ 3 ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level)

ระดับนี้เป็นระดับที่มีจริยธรรมเป็นของตนเอง มักจะมีในอายุ 20 ปีขึ้นไป จะมีการตัดสินใจขัดแย้งด้วยการนำความคิด ตรรกะรองด้วยตนเองและตัดสินใจไปตามแต่ว่าจะเห็นความสำคัญของสิ่งใดมากกว่ากัน การยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมจะตั้งอยู่บนฐานของหลักจริยธรรมสากลที่กำหนดขึ้นอย่างเป็นที่ยอมรับกันของทุกสังคม แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (Contractual Legalistic Orientation) ผู้มีจริยธรรมชั้นนี้ยังยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ยังเห็นว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายเป็นสิ่งทำได้ เมื่อใช้พิจารณาด้วยเหตุผลที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (Conscience or Principle Orientation) ผู้มีจริยธรรมขั้นนี้ถือว่า ความถูกต้องตัดสินด้วยจิตสำนึกที่สอดคล้องกับหลักจริยธรรมที่ตนเลือกแล้ว และมีความสมเหตุสมผลที่เป็นสากล โดยคำนึงถึงความเท่าเทียมกันของสิทธิมนุษยชน เคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของแต่ละคน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น แบ่งเป็น 3 ระดับในทฤษฎีพัฒนาการจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับจริยธรรม
ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ 2-7 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2-10 ปี) (ระดับต่ำ)
ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (อายุ 7-10 ปี)	
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ 11-13 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (11-16 ปี) (ระดับกลาง)
ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม(อายุ 13-16 ปี)	
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (อายุ 16 ปีขึ้นไป)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปีขึ้นไป) (ระดับสูง)
ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (วัยผู้ใหญ่)	

จากตาราง 1 แสดงขั้นต่างๆ ของพัฒนาการทางจริยธรรม แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ต่อเนื่องไปตามลำดับ และโดยทั่วไปก็เป็นการยากที่เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กจะอยู่ในขั้นในขั้นหนึ่งเท่านั้น โคลเบอร์กก็มีความเห็นว่าบ่อเกิดของเหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นมาจากพัฒนาการทางการรับรู้ในขณะเด็กได้มีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การได้เข้ากลุ่มทางสังคมประเภทต่างๆ จะช่วยให้ผู้ที่มีความฉลาด ได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและผู้อื่น อันจะช่วยพัฒนาทางจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นไปได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งข้อเรียกร้องและกฎเกณฑ์ของกลุ่มต่างๆ ซึ่งอาจจะขัดแย้งกัน แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นตัวผลักดันให้บุคคลได้พัฒนาไปตามขั้นตอนในทิศทางเดียวกันเสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มใด หรือสังคมใดก็ตาม

ในการพัฒนาการทางการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้น โคลเบอร์กเชื่อว่าเป็นไปตามขั้นที่ 1 ผ่านไปแต่ละขั้นจนถึงขั้นที่ 6 จะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้ เพราะการใช้เหตุผลในขั้นที่สูงขึ้นไป จะเกิดขึ้นได้ด้วยการมีความสามารถในการใช้เหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่าอยู่ก่อนแล้ว และต่อมาบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ๆ หรือสามารถเข้าใจความหมายของประสบการณ์ที่ดีขึ้น ส่วนเหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่า ก็จะถูกใช้น้อยลงทุกทีและถูกละทิ้งไปในที่สุด

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

1.3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

อับดุลการี สาเมาะ (2540: 60) ศึกษาเกี่ยวกับผลของวิธีสอนต่างวิธีที่มีต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนไทยมุสลิม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยใช้ตัวแบบและการอภิปรายกลุ่ม และใช้นิทานและการอภิปรายกลุ่ม จะมีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กไทยมุสลิมที่เรียนตามปกติ

นฤมล ปิ่นดองทอง (2541: 67) ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่นเกมสร้างมโนทัศน์ด้านจำนวนและการเล่นปกติ ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่นเกมสร้างมโนทัศน์ด้านจำนวนมีการคิดเชิงเหตุผลสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่นปกติ

สายทิพย์ ศรีแก้วทุม (2541: 73) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการคิดอย่างมีเหตุผลของเด็กปฐมวัย อายุ 5-6 ปี ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแบบปกติ พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถการคิดอย่างมีเหตุผลสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์แบบปกติ

ทิพาพร ลิขิตกุล (2544 : 85) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในทางบวก และมีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในทางลบ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมและแบบให้ความคุ้มครองไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

จากงานวิจัยข้างต้นทำให้เราเห็นแนวทางในที่หลากหลายที่สามารถนำไปใช้ในการสอนและพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมแก่เด็ก เพื่อเป็นแนวทางที่ดีในการพัฒนาความคิดเชิงเหตุผลในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงมีบทบาทสำคัญในการประมวลทฤษฎี หลักการ และแนวคิดที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการพัฒนาความคิดเชิงเหตุผลให้กับเด็ก

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน

ความหมายของลักษณะนิสัย (Habits) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของลักษณะนิสัยไว้ดังนี้

สุชา จันท์เอม (2544: 121) ได้ให้ความหมายว่า ลักษณะนิสัยเป็นคุณลักษณะ

ต่าง ๆ ที่รวมกันในตัวบุคคลและวิธีแสดงออกทางพฤติกรรม ไม่จำเป็นว่าพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเหล่านั้นจะต้องดีหรือไม่ ผิดหรือถูก

www.guru.sanook.com (25 กันยายน 2552) นิสัย หมายถึง ความประพฤติที่เคยชิน

จากความหมายของลักษณะนิสัยการเรียนที่กล่าวมา สรุปได้ว่านิสัยในการเรียน หมายถึง นิสัยหรือการกระทำที่ดีของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสนใจเรียน กระตือรือร้น ตั้งใจเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียรต่อการเรียนและได้รับการฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย ซึ่งช่วยให้เขาสามารถเริ่มต้นและลงมือกระทำกิจกรรมด้านการเรียนโดยมีลักษณะและวิธีการเรียนที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน และสามารถใช้เวลาต่อการเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยการเรียน

2.1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

พัชรี วรจรัสรังสี (2539: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นและนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับสูงในการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาให้สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้การช่วยเหลือในระดับสูงแต่นักเรียนรับรู้ได้รับการช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ระดับปานกลาง แต่มักเรียนรับรู้ได้รับการส่งเสริมอยู่ในระดับต่ำ

จิตรลดา ไมตรีจิตต์ (2548: 68) การศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. พบว่า

1. นิสัยรักการอ่านของนักเรียนหญิงและชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งจากผลการรายงานตนเองของนักเรียน และผลจากการประเมินของครู โดยนักเรียนหญิงมีนิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับสูง ในขณะที่นิสัยรักการอ่านของนักเรียนชายอยู่ในระดับปานกลาง

2. นิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และที่มีผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับนิสัยรักการอ่านไม่แตกต่างกัน โดยมีนิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง

จากงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัยรักการอ่านของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกัน มีนิสัยรักการอ่านไม่ต่างกัน

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 105) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบของความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคลที่ค่อนข้างเด่นชัดและถาวร เป็นตัวอธิบายลักษณะของแต่ละบุคคลว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรและลักษณะที่เด่นที่สุดของบุคคลเป็นอย่างไร

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544: 31) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนกำลังเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

อารี พันธุ์มณี (2546: 67) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงออกทั้งด้านความคิด ความรู้สึก ความสนใจ สติปัญญา รวมทั้งด้านสรีระ บุคลิกภาพภายนอกและภายใน ทำให้แยกความแตกต่างของบุคคลได้ และบุคลิกภาพของบุคคลเป็นผลมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือรูปแบบของความคิดความรู้สึกและพฤติกรรม ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาทั้งทางกายและจิตใจ และเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

2.2.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (นริศรา ริชาร์ดสัน 2546: 26; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ 2530) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและบุคลิกภาพสำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพัฒนาการทางร่างกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพ คือบุคคลที่อยู่รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคนและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของมนุษย์ แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ว่าระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

ฉลอง ภิรมณ์รัตน์ (โพลี เจลียวฉลาด. 2548: 24; อ้างอิงจาก ฉลอง ภิรมณ์รัตน์. 2521) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ มี 2 ปัจจัยใหญ่ ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาท ระบบโลหิต ซึ่งเป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เป็นธรรมชาติ และสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่าง ๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนบุคลิกที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนี้มีผลให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลให้มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

2.2.1.3 ประเภทบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างที่แสดงออกทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าหน้าหรือโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อวามมนุษย์เรานั้น มีลักษณะสร้ระเป็นแบบ ๆ ไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแต่ละอย่าง (Luthan. 1989: 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990: 58-85; Citing Jung. n.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตนเองและการกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คึกแก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ส่วน เครชเมอร์ (Samuel. 1981: 190-191; Citing Kretschmer. 1921) และเชลดอล (Burger. 1986: 189; Citing Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะของคน จึงไม่ได้แบ่งบุคลิกภาพของตนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสร้ระวิทยา สอดคล้องกันเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทที่มีร่างกายอ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Rygly หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการเข้าสังคม สนุก

สนานรื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกายแข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Atheletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ซ้ำ ๆ ไม่ค่อยมีความทุกข์ร้อน ไม่ค่อยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

สำหรับ ฟรีดแมน และ โรเซนแมน (Friedman; & Rosenman. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมต่อไปนี้ (Organ; & Hamner. 1982: 272-273; Farmer; et al. 1984: 35; Smith; & Anderson 1986: 1166-1167; & Fontana; et al. 1987: 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่น เพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่ประทำสิ่งต่างๆ อย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทางข่มผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางร่างกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบ เสี่ยงมทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene; e tal. 1985: 165; Mitchell; & Lanson. 1987: 20; Robbins. 1989: 511)

สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของบุคลิกภาพขึ้นอยู่กับว่ายึดเอาหลักการใดเป็นเกณฑ์ เช่น ยึดเอาลักษณะทางกายภาพเป็นเกณฑ์ ก็เป็นคนอ้วน เป็นคนเตี้ย เป็นต้น ถ้ายึดเอาลักษณะทางสังคมเป็นเกณฑ์ก็เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแสดงตัว เป็นต้น

(1) ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และ บุคลิกภาพแบบ บี ฟรีดแมนและโรสแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenman.

1974) กล่าวว่า บุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องจาก นายแพทย์ฟร็ดแมน (Friedman) และนายแพทย์ โรสแมน (Rosenman) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่าบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่น ๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขา พบว่า แก้วที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรายสีกเฉพาะตรงขอบแก้วเท่านั้น แสดงว่า คนใช้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้ว จะได้ลุกขึ้นได้รวดเร็วคล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้ทันที จากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่าผู้ป่วยโรคหัวใจ แต่เดิมนั้น พบว่า การมีคลอเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวานและความอ้วนเป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลา 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัย บุคลิกภาพผู้ป่วยโรคหัวใจและในที่สุดก็พบว่า มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่าบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่ามีบุคลิกภาพแบบ บี การค้นพบบุคลิกภาพแบบ เอ นั้นถือว่าการค้นพบครั้งสำคัญเพราะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะถือเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ฟร็ดแมน และโรสแมน สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบ บี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่รีบร้อนชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาอันน้อย ๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน ไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

(2) การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

ฟร็ดแมนและโรเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537: 14; อ้างอิงจาก Friedman; & Rosenman. 1974) กล่าวว่า บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี มี 3 แบบ คือ

1. แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบบรรยายพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

2. มาตรฐานวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framingham Type A

Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับเคลื่อนสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ที่มีความกดดันในการทำงาน

3. แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) แบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วทำงานด้วยความรีบเร่งไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนักและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ที่ได้รับแรงเสริมจากการทำงานอีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

สำหรับ สตรูเปและคนอื่น ๆ (Strube; e tal. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับเคลื่อนการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคลิกภาพเป็นนิสัยที่เราทำเป็นประจำ มีความรีบร้อนในการทำงาน มีความกระตือรือร้น และการแข่งขันกับตนเอง

2.2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

บุณทริก เฉลิมโรจน์ (2547) การศึกษาบุคลิกภาพของเด็กชั้นประถมศึกษาที่มีฐานะสังคมมิติต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีฐานะสังคมมิติสูงมีบุคลิกภาพแตกต่างจากนักเรียนที่มีฐานะทางสังคมมิติต่ำมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.1 ความหมายของแรงจูงใจ

www.nawattakum.com (16 ตุลาคม 2552) ได้รวบรวมผู้ทรงคุณวุฒิให้ความหมายของแรงจูงใจดังนี้

โลเวลล์ (Lovell, 1980:109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า”เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ”

ไมเคิล ดอมแจน (Domjan. 1996: 199) อธิบายว่าการจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำกิจกรรมของบุคคลโดยบุคคลจงใจกระทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่าการจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำ หรือตี้นรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่มีใช่เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา ยกตัวอย่างลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติ คือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ เช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

2.3.2 ลักษณะของแรงจูงใจ

แรงจูงใจมี 2 ลักษณะดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motives)

แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งผลักดันจากภายในตัวบุคคลซึ่งอาจจะเป็นเจตคติ ความคิด ความสนใจ ความตั้งใจ การมองเห็นคุณค่า ความพอใจ ความต้องการขลุขสิ่งต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมค่อนข้างถาวรเช่นคนงานที่เห็นองค์การคือสถานที่ให้ชีวิตแก่เขา และครอบครัวเขาก็จะจงรักภักดีต่อองค์การ และองค์การบางแห่งขาดทุนในการดำเนินการก็ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนที่ดีแต่ด้วยความผูกพันพนักงานก็ร่วมกันลดค่าใช้จ่ายและช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motives)

แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งผลักดันภายนอกตัวบุคคลที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมอาจจะเป็นการได้รับรางวัล เกียรติยศชื่อเสียง คำชม หรือยกย่อง แรงจูงใจนี้ไม่คงทนถาวร บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองสิ่งจูงใจดังกล่าวเฉพาะกรณีที่ต้องการสิ่งตอบแทนเท่านั้น

2.2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจ

2.3.3.1 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs theory)

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งกำหนดโดยนักจิตวิทยา ชื่อ มาสโลว์ (Abraham Maslow) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่มีการกล่าวขวัญอย่างแพร่หลาย มาสโลว์มองว่าความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิต และหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) (Affiliation or Acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการได้รับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4. ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization need) เป็นความต้องการสูง
สุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

จากทฤษฎีลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ สามารถแบ่งความต้องการออกได้เป็น 2 ระดับ คือ

1. ความต้องการในระดับต่ำ (Lower order needs) ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย, ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง และความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ

2. ความต้องการในระดับสูง (Higher order needs) ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องและความต้องการความสำเร็จในชีวิต

2.3.3.2 ทฤษฎีการจูงใจ ERG ของ Alderfer

เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่ไม่คำนึงถึงชั้นความต้องการว่า ความต้องการใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลัง และความต้องการหลายๆอย่างอาจเกิดขึ้นพร้อมกันได้ ความต้องการตามทฤษฎี ERG จะมีน้อยกว่าความต้องการตามลำดับชั้นของมาสโลว์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence needs (E)) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่ อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น เป็นความต้องการในระดับต่ำสุดและมีลักษณะเป็นรูปธรรมสูงสุด ประกอบด้วยความต้องการทางร่างกายบวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการในด้านนี้ได้ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีสวัสดิการที่ดี มีเงินโบนัส รวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรม มีการทำสัญญาว่าจ้างการทำงาน เป็นต้น

2. ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness needs (R)) เป็นความต้องการที่จะให้และได้รับไม่ตรีจิตจากบุคคลที่แวดล้อม เป็นความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วยความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนจรรยาบรรณ

ความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอกด้วย เช่น การจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs (G)) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่ำสุดประกอบด้วยความต้องการการยกย่องบวกด้วยความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตตามทฤษฎีของมาสโลว์ ผู้บริหารควรสนับสนุนให้พนักงานพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้าด้วยการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานกว้างขึ้น โดยมีหน้าที่การงานสูงขึ้น อันเป็นโอกาสที่พนักงานจะก้าวไปสู่ความสำเร็จ

2.3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3.5.1 งานวิจัยในประเทศ

นิริวดี โพธิจักร์ (2549) การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ผลใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

วิชา มหาคุณ (2538: 20) กล่าวว่า ลักษณะของวัยรุ่นที่ถูกทอดทิ้งให้โตแต่ยตัวต้องใช้ชีวิตตามลำพังเนื่องจาก บิดามารดาหย่าร้างกันแยกกันอยู่หรือวัยรุ่นต้องดิ้นรนหางาน ทำให้ถูกชักจูงให้กระทำผิดได้ง่าย รวมทั้งการมั่วสุมทางเพศโดยขาดความยับยั้งชั่งใจ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2548: 39) ให้ความเห็นซึ่งสรุปได้ว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจัดกระบวนการ สภาพแวดล้อมทางบ้านให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษ เล่าเรียนของบุตรในบางกระบวนการ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษา ความอ่อนในครอบครัวการสนับสนุนและแนวทางด้านวิชาการ ความคาดหวังของบิดามารดาต่อระดับการศึกษาของบุตร เป็นต้น

กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคนอื่นๆ (2543: 13-15) ได้สรุปแนวคิดของสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงความรักและผูกพันในลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่ดูแลและเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความทุกข์และความสุข ที่ต้องการระบาย เป็นต้น
2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สำหรับบุตร บิดา มารดา ก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุปนิสัยบุตร จุดเด่นจุดด้อยเป็นอย่างไร

3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่มาจากใจ ซึ่งพฤติกรรมกรรมการแสดงออกหลายอย่าง เช่น การเกรงใจกัน การฟังกัน การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นต้น

4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิด หรือความชอบ
5. ต้องมีความไว้วางใจกันและกัน ควรมีต่อทั้งกายและทางใจ
6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน อาจเป็นคำพูดหรือท่าทางที่ให้การสนับสนุน
7. ต้องให้อภัยกันและกัน ถ้ามีความรักอยู่ก็ให้อภัยให้กัน ยกโทษให้กัน
8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว ควรใช้กริยาวาจา ระหว่างบิดา มารดากับบุตร
9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่า และมีคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกันช่วยแก้ปัญหา

ต่างๆที่มี

10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะเปลี่ยนแปลง
11. ต้องรู้ภาวะหน้าที่ในครอบครัว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและต่อสมาชิกในครอบครัว
12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัสเช่น การโอบกอดกันบ้างเป็นการแสดง

ความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองได้แก่ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมกรรมการเรียนที่เหมาะสม

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ระพีพร ศุภมหิธร และคณะ (2544: online) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนออทิสติกโดยใช้กิจกรรมการเล่นรวมกันกับเด็กปกติ โดยนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 จำนวน 12 คน นักเรียนปกติจากระดับชั้นเดียวกันจำนวน 32 คนในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เล่นและร่วมกิจกรรมในการวาดภาพระบายสีการต่อตัวไม้หนีบผ้า และการร้อยลูกปัด ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมด้านสังคมเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกทุกคน แต่อัตราการเปลี่ยนแปลงไม่เท่ากัน

2.4.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ (พระมหาพะเต็ด ชุ่มเพ็งจันทร์.2548: 14; อ้างอิงจาก Jones. 1970) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกผิดชอบน้อยและมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปี ขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง

อีทตัน และคนอื่นๆ (สุวรี ปิ่นเจริญ.2549: 19; อ้างอิงจาก Eaton; et al. 1965) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการฝ่าฝืนกฎระเบียบและพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมของเด็กระดับต่างๆ ผลการศึกษาพบว่า การฝ่าฝืนกฎระเบียบและพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมมีความสัมพันธ์กับเด็ก ๆ ชั้นต่างๆ กล่าวคือ เด็กชั้น 7-9 มีการฝ่าฝืนร้อยละ 77 ส่วนเด็กชั้นที่ 10-12 มีการฝ่าฝืนร้อยละ 23

ฮอฟแมน (ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม. 2549: 30; อ้างอิงจาก (Hoffman.1977:291) ได้ศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะจริยธรรม 4 ประการ คือ การมีความรู้สึกรับผิดชอบ การยอมรับและสารภาพผิด การยึดหลักแห่งตนการต้านทานสิ่งยั่วยุ พบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความรักใคร่ในช่วงอายุ 4-13 ปี จะมีลักษณะทางจริยธรรมทั้ง 4 ประการสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า การให้เหตุผลในการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะทางจริยธรรมของเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุ 5 ปี

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองจะมีจริยธรรมสูงกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

อุทัย ดุลยเกษม (2542: 36-37) กล่าวโดยสรุปได้ว่า ครอบครัวจำเป็นต้องจัดระบบความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้พ่อแม่มีเวลากับลูกมากขึ้น เพราะครอบครัวเป็นรากฐานของสังคมอย่างแท้จริง ถ้าพ่อแม่ขาดความเอาใจใส่อย่างเพียงพอต่อการส่งเสริมให้ลูกมีความมั่นคงในจิตใจลูกจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้อย่างไร คำพูดและกิริยาที่พ่อแม่แสดงออกต่อกันก็ดี หรือที่แสดงออกกับลูกๆก็ดี เด็กๆจะเข้าใจและรู้ว่าอะไรเป็นอะไรมากทีเดียว คำพูดของพ่อแม่ที่ไม่สอดคล้องหรือตรงกับการกระทำ จะไม่มีความหมายเลยในการสร้างการเรียนรู้ให้แก่เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่ขาดความรัก

จากการศึกษาความสัมพันธ์ผลในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมหาวิทยาลัย จอร์นฮอปคินส์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2550: 129-131) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมาก ผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้นการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ครุอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

2. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองโดยการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้านเป็นต้นว่า การใช้เวลาดูโทรทัศน์ การเล่น การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์

3. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านให้เสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจก็ควรจะช่วยอธิบายหรือหาครูมาสอนพิเศษ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ

4. ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำการบ้านครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน

5. สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า พ่อแม่ผู้ปกครองอาจช่วยครูส่งเสริมการเรียนการสอนเมื่อนักเรียนอยู่ที่บ้านได้โดยการ จัดสภาพแวดล้อมและสภาพการณ์ทางบ้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม เอาใจใส่ในการเรียนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนอันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน ดังนั้น การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมาก ผู้วิจัยจึงคาดว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความพร้อมในการเรียนของนักเรียน

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

2.5.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เมเยอร์แบงค์ (Marjoribank. 1991: 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปีจำนวน 158 ปีคนโดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability สูง ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

2.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.6.1 ความหมายลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970: 135-152) ได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศทางการเรียนอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน

2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่างๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้

3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์
 4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม
 5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือวัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา
 6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนและผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน และมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน
 7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
 8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมชาติขึ้น
 9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
 10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยชาอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายการเรียนการสอน
 11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
 12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวก ในหมู่นิสิต นักศึกษา
 13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
 14. เสรีภาพมีขอบเขตไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ
- สมพร สุทัศนีย์ (2544: 134-136) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว โปรง อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งสบายๆเหมาะกะกับวัยและรูปร่างของเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกมั่นคงปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ เช่น โต๊ะเรียนม้าทรงควรอยู่ในสภาพที่แข็งแรงทนทาน อาคารเรียนมั่นคงแข็งแรง และอุปกรณ์เครื่องใช้ในห้องเรียน เช่น พัดลมติดเพดานอยู่ในสภาพที่แข็งแรง และเครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่ในสภาพดีปลอดภัย
- อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2545: 146) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียน สามารถเป็นต้นเหตุทำให้นักเรียนไม่ต้องการทำงานหรือเรียนรู้ ตำแหน่งที่ตั้งของเก้าอี้ โต๊ะ สื่อการสอน และสิ่งต่างๆอาจส่งผลให้การที่นักเรียนเคลื่อนไหวไปมาในห้องทำได้ลำบากหรือทำให้ไม่สามารถมองกระดานหรือมองครูได้ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยการแบ่งพื้นที่ที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่น มุมสงบ พื้นที่ทำงานกลุ่ม พื้นที่เรียนด้วยตนเองจากสื่อการสอนที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้กิริยาอาการต่างๆของครูหรือนักเรียนก็ส่งผลต่อบรรยากาศภายในห้องเรียนด้วย
- จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ขอบเขตของลักษณะกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพอารมณ์ต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน การมีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดี ได้แก่ ห้องเรียนได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี บริเวณควรสะอาด

สวยงาม โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น จะส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยการเรียนที่ดี

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เรณูรัชต์ ประสิทธิเกตุ (2542: 50) ได้ทำการศึกษา ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) กลุ่มตัวอย่าง 15 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรหลังจากการทดลองพบว่า นักเรียนมีการประหยัดมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.7.1 ความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2543: 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น
2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ดีจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครู และสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ
4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็นหรือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้
5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดี นักเรียนสนใจ ยอมรับในตัวครู ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนนำไปสู่ความมีแรงจูงใจในการเรียน

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.7.2.1 งานวิจัยในประเทศ

เทียมใจ พิมพวงค์ (2541: 98) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเรียนร่วมกับเด็กปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดย

วิธีการเรียนแบบสหรั่วมใจพบว่าทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเรียนร่วมกับเด็กปกติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบสหรั่วมใจสูงขึ้นและอยู่ในระดับพอใช้

2.7.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เลสซิง (Nurmi. 1991: 20; อ้างอิงจาก Lessing. 1972) ได้ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กหญิงชาวอเมริกันจำนวน 168 คน ที่มีอายุระหว่าง 9-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าเด็กหญิงที่มีอายุน้อยกว่ามีลักษณะมุ่งอนาคตกว้างไกลกว่าเด็กหญิงที่มีอายุมากกว่า

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่ดี มีความเป็นกันเอง หรือเป็นแบบประชาธิปไตยมีผลต่อพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.8.1 ความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

แอสติน (Astin.1968: 15) กล่าวว่า เพื่อนเป็นสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่มีผลต่อการแสดงออกหรือพฤติกรรมต่างๆ ของนักเรียน

ทศพร ประเสริฐสุข (2541: 96) เสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การใช้สื่อ วิธีการสอนต่างๆ ก็สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2550: 173) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมกลุ่มนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์มาตั้งแต่ในวัยเด็ก ในการเลือกคบเพื่อนนั้น เด็กมักจะเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตนหรือคนที่อยู่แวดล้อมตัวเขาเมื่อเขาโตขึ้นเขาก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนร่วมกลุ่มมากขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การที่นักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ที่ดีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมต่อกันระหว่างนักเรียนกับเพื่อนในด้านที่จะให้ความช่วยเหลือ และยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยการเรียนที่ดี

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.8.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สปีตักดิ์ สาร (2541:42-44) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่มีความรับผิดชอบต่างกันโดยการเรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเอง และจากการสอนปกติผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีความรับผิดชอบสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองสูงกว่า นักเรียนที่มีความ

รับผิดชอบต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองอย่างมากก็คือความรับผิดชอบของผู้เรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก

3.1 ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เลขที่ตึก 542 ถ. พระราม 9 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนลำดับที่ 428 ของกรุงเทพมหานคร ซึ่งนางสาวจวงจันทร์ สิงห์เสนี น้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมถวายที่ดิน เนื้อที่ 5-0-01 ไร่ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผ่านมูลนิธิชัยพัฒนา ต่อจากนั้นทรงพระราชทานที่ดินให้ กรุงเทพมหานคร เพื่อดำเนินก่อสร้างโรงเรียนเป็นการเฉลิมฉลองในมหามงคลวโรกาส เสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติครบ 50 ปี เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2536 ทรงพระราชทานนามโรงเรียนว่า “โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก” และทรงโปรดให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเปิดป้ายโรงเรียน ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2539 ปัจจุบันโรงเรียนได้เปิดการสอนในระดับชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 นายนพดล มานนท์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ประกอบด้วยครู 76 คน และนักเรียน 1,453 คน ดังนี้

3.2 คำขวัญของโรงเรียน

“กตัญญู รู้รัก สามัคคี”

3.3 ปรัชญาประจำโรงเรียน

“ก้าวหน้า ก้าวนำ ก้าวสู่ความสำเร็จ”

3.4 อุดมการณ์ของโรงเรียน

“จริงใจ จริงจัง รวมพลัง งานเจริญ”

3.5 อักษรย่อของโรงเรียน

ก

หข พร.๙

3.6 สีประจำโรงเรียน

เหลือง – ม่วง (เรียกสั้นๆ ว่า เหลืองในหลวง - ม่วงพระเทพ)

เหลือง หมายถึง ความสว่าง ความรุ่งโรจน์ ก้าวหน้า มองการณ์ไกล เป็น
ปึกแผ่น

ม่วง หมายถึง ความร่มเย็น หนักแน่น มั่นคง ความเป็นศูนย์รวม

3.7 ตั้มไม้ประจำโรงเรียน

ประตู หมายถึง ความสามัคคี ความพร้อมเพียง รวมพลังเป็นหนึ่งเดียว

3.8 จุดเน้นของโรงเรียน

จุดเน้นของโรงเรียน คือ ทำหน้าที่ 1 ใน 3 แกนหลัก ของกระบวนการ “บวร”
เป็นต้นแบบของการสร้างคุณลักษณะเด็กมุ่งเน้น “ความรู้ คู่คุณธรรม”

3.9 ผู้เกี่ยวข้อง

เนื่องจากโรงเรียนนั้นตั้งอยู่ใกล้วัดพระราม ๕ กาญจนภิเษก ทางโรงเรียนจึงได้จัดกิจกรรม
“บวร”ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียน และบุคลากรในโรงเรียนได้เห็นความสำคัญของการเข้าวัด ได้มีการจัดให้
พระสงฆ์ในวัดนั้นมาสอนพระธรรมศึกษาให้กับนักเรียน และได้จัดกิจกรรมต่างๆขึ้นอีกมากมาย เช่น
กิจกรรมรณรงค์ กิจกรรมทานข้าวกันบาตร ฟังธรรมวันพระ

3.10 วิสัยทัศน์

ภายในปี 2553 โรงเรียนพระราม๕ กาญจนภิเษก เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โรงเรียน
ต้นแบบ “บวร” ครูและนักเรียนมีความสามารถได้มาตรฐานสู่ความเป็นสากล มุ่งเน้นบุคลิกภาพนำ
เด่น เทคโนโลยีก้าวหน้า ดำรงตนตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
โดยชุมชนมีส่วนร่วม

3.11 พันธกิจ

1. ส่งเสริมการจัดกิจกรรม “บวร” ให้เป็นโรงเรียนต้นแบบ
2. พัฒนาศักยภาพครูสู่มืออาชีพ
3. พัฒนาครูและนักเรียนด้านเทคโนโลยี
4. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพนักเรียน
5. พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมให้มีความปลอดภัยและเป็นแหล่งการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น
6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

3.12 แผนกลยุทธ์

1. แผนกลยุทธ์ นโยบายดี เป้าหมายชัดเจน
2. แผนกลยุทธ์ จัดการเรียนการสอนเน้นคุณภาพ
3. แผนกลยุทธ์ โรงเรียนสะอาด บรรยากาศวิชาการ
4. แผนกลยุทธ์ บริหารด้วยทีมงานมืออาชีพ
5. แผนกลยุทธ์ พัฒนาครูโดยใช้เครือข่ายโรงเรียนเป็นฐาน
6. แผนกลยุทธ์ บูรณาการเทคโนโลยีสู่การเรียนรู้
7. แผนกลยุทธ์ นักเรียนมีส่วนร่วมเสนอแนะการบริหาร
8. แผนกลยุทธ์ ทำงานควบคู่ครอบครัวและชุมชน
9. แผนกลยุทธ์ ระดมทรัพยากรเสริมฐานการเรียนรู้
10. แผนกลยุทธ์ ประเมินผลการเรียนตามสภาพการณ์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 195 คน เป็นนักเรียนชาย 76 คน และเป็นนักเรียนหญิง 119 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

1.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 1.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
00.	ข้าพเจ้าแอบนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ ขณะครูสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1	
จริง	ให้ 4	ให้ 2	
ปานกลาง	ให้ 3	ให้ 3	
น้อย	ให้ 2	ให้ 4	
น้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม ตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของเนตรชนก พุ่มพวง (2546) แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และโดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าจะไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ ถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาทำงาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก (คะแนน)		ข้อความทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล (2533: 57 – 59) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

บุคลิกภาพแบบ เอ หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนน 18-35

บุคลิกภาพแบบ บี หมายถึง ผู้ที่ได้คะแนน 7-17

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของเนตรชนก พุ่มพวง (2546) แล้วนำมาสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และโดยลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนเสมอ					
00	ข้าพเจ้าไม่ได้คาดหวังกับผลการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก (คะแนน)		ข้อความทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	5		1
จริง	4		2
จริงบ้าง	3		3
จริงน้อย	2		4
จริงน้อยที่สุด	1		5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามแรงจูงใจตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

- 4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 4.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	การปฏิบัติที่ผู้ปกครองต่อนักเรียน ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับเรื่องการ เรียนของข้าพเจ้า					
00.	การปฏิบัติของนักเรียนที่ต่อผู้ปกครอง เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาจะปรึกษา ผู้ปกครอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1
จริง	ให้ 4	ให้ 2
ปานกลาง	ให้ 3	ให้ 3
น้อย	ให้ 2	ให้ 4
น้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	<u>การสนับสนุนทางด้านวัตถุของ</u> <u>ผู้ปกครอง</u> ซื้ออุปกรณ์การเรียนให้แก่ข้าพเจ้า					
00.	<u>การสนับสนุนทางด้านวาจาของ</u> <u>ผู้ปกครอง</u> ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านให้ข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
	(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1	
จริง	ให้ 4	ให้ 2	
ปานกลาง	ให้ 3	ให้ 3	
น้อย	ให้ 2	ให้ 4	
น้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรมเมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวน นักเรียน					
00.	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u> สื่อและอุปกรณ์มีความเหมาะสมกับ เนื้อหาที่เรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก		ข้อความที่มีความหมายทางลบ	
(คะแนน)		(คะแนน)	
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1	
จริง	ให้ 4	ให้ 2	
ปานกลาง	ให้ 3	ให้ 3	
น้อย	ให้ 2	ให้ 4	
น้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม
ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	ลักษณะกายภาพของการเรียนวิชา จริยธรรมดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	ลักษณะกายภาพของการเรียน วิชาจริยธรรมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	ลักษณะกายภาพของการเรียนวิชา จริยธรรมน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรมเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง
แบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	<u>การปฏิบัติของนักเรียนต่อครู</u> ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
00.	<u>การปฏิบัติของครูต่อนักเรียน</u> ครูสนใจนักเรียนทุกคนในห้องเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)		ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)	
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้	1
จริง	ให้ 4	ให้	2
ปานกลาง	ให้ 3	ให้	3
น้อย	ให้ 2	ให้	4
น้อยที่สุด	ให้ 1	ให้	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชา
จริยธรรม ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สอนวิชาจริยธรรมดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สอนวิชาจริยธรรมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33 หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สอนวิชาจริยธรรมน้อย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่
ได้จากข้อ 8.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง
ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อ
นักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาเรื่อง เรียนกับเพื่อนในชั้นเรียนได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่ชอบช่วยเหลือเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่มีความหมายทางบวก (คะแนน)	ข้อความที่มีความหมายทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	ให้ 5	ให้ 1
จริง	ให้ 4	ให้ 2
ปานกลาง	ให้ 3	ให้ 3
น้อย	ให้ 2	ให้ 4
น้อยที่สุด	ให้ 1	ให้ 5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน้อย

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

9.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 โดยแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยสถานการณ์ต่างๆ โดยสมมติให้กำลังอยู่ในสถานการณ์ และให้เลือกคำตอบที่ให้ไว้ 6 ตัวเลือก

ตัวอย่างแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ชนิดสถานการณ์ลักษณะข้อสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อที่นักเรียนอาจจะประสบในชีวิตประจำวัน

ลักษณะของแบบวัดการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมประกอบด้วยสถานการณ์ที่เป็นเรื่องต่างๆ ซึ่งเรื่องเหล่านี้บรรยายถึงสถานการณ์ขัดแย้ง โดยสมมติให้นักเรียนกำลังอยู่ในสถานการณ์ จากนั้นนักเรียนจะต้องคิดหาเหตุผลว่า ทำไม่จึงเลือกทำเช่นนี้ และเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของตนเองมากที่สุด 1 คำตอบ จากตัวเลือกที่ให้ไว้ 6 ตัวเลือกแต่ละเรื่อง

ตัวอย่าง แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

(0) นักเรียนเดินขึ้นบันไดโรงเรียนมองเห็นเศษกระดาษ นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไร?

- ก. เพื่อให้คนอื่นไม่ตำหนิว่านักเรียนเป็นคนสกปรก
- ข. เพื่อให้คนอื่นเห็นและชมนักเรียน
- ค. เพื่อให้คนอื่นชื่นชมนักเรียน
- ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยรักษาความสะอาด
- จ. โรงเรียนของนักเรียนจะได้สะอาด
- ฉ. ทั้งขยะลงถังเพื่อขจัดมลพิษทางสังคม

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบทั้ง 6 ตัวเลือกนี้ แสดงถึงจริยธรรมขั้นที่ 1 ถึง 6 ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เป็นขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมทั้ง 6 ขั้น และถูกนำมาเรียงลำดับปะปนกัน ผู้ตอบคนใดเลือกข้อใดก็จะได้คะแนนตรงกับขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตัวเลือกนั้น ดังนั้นคำตอบแต่ละข้อ ผู้ตอบจะได้คะแนนในช่วง 1-6 คะแนน ซึ่งตรงกับขั้นของการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมตัวเลือกนั้น คือ

ขั้นที่ 1	หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ	กำหนด	1	คะแนน
ขั้นที่ 2	หลักการแสวงหารางวัล	กำหนด	2	คะแนน
ขั้นที่ 3	หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ	กำหนด	3	คะแนน
ขั้นที่ 4	หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม	กำหนด	4	คะแนน
ขั้นที่ 5	หลักการทำตามคำมั่นสัญญา	กำหนด	5	คะแนน
ขั้นที่ 6	หลักการยึดอุดมคติสากล	กำหนด	6	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ผลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับต่ำ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง อาจารย์ ดร. สกล วรเจริญศรี และ

อาจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราชราษฎร์บำรุง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อที่ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขึ้นไป มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 16 ข้อ หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.107-6.421 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .725

2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 12 ข้อ หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.669-7.067 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .502

2.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 14 ข้อ หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.112-9.151 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .562

2.4 ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 13 ข้อ หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.453-8.920 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .705

2.5 ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 12 ข้อ หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.684-10.349 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .714

2.6 ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 14 ข้อ หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.722-7.174 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .717

2.7 ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 16 ข้อ

หาคคุณภาพแล้วเหลือจำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.457-12.191 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .789

2.8 ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ สร้างจำนวน 13 ข้อ หาคคุณภาพแล้วใช้ได้ทั้ง 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.903-6.142 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .706

2.9 ตอนที่ 9 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 6 ระดับ สร้างจำนวน 15 ข้อ หาคคุณภาพแล้วใช้ได้ทั้ง 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.903-9.241 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .783

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

3.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .725

3.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .502

3.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .562

3.4 ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .705

3.5 ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .714

3.6 ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .717

3.7 ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .789

3.8 ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .706

3.9 ตอนที่ 9 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .783

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ให้การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 195 ฉบับ ในระหว่างวันที่ 19 – 26 กุมภาพันธ์ 2553 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง- กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
\hat{Y}	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม
X_2	แทน	บุคลิกภาพ
X_3	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_4	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_5	แทน	การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
X_6	แทน	ลักษณะกายภาพทางการเรียนวิชาจริยธรรม

X_7 แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม
X_8 แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y แทน	การให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะกายภาพของการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	(\bar{X})	(S.D.)	การแปลผล
นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม	3.57	.22	ระดับปานกลาง
บุคลิกภาพ	4.25	.29	แบบเอ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.33	.32	ระดับมาก
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนนักเรียนกับผู้ปกครอง	4.22	.41	ระดับดี
การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง	4.32	.41	ระดับมาก
ลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม	4.45	.32	ระดับดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม	4.42	.30	ระดับดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	4.44	.30	ระดับดี
การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ	4.10	.80	ระดับสูง

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีบุคลิกภาพแบบเอ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี มีการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก มีลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรมอยู่ในระดับดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรมอยู่ในระดับดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี และการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	Y
X ₁	1.000	.099	.199(**)	.185(**)	.114	.231(**)	.206(**)	.305(**)	.008
X ₂		1.000	.031	-.021	-.066	-.023	-.040	-.014	-.031
X ₃			1.000	.567(**)	.467(**)	.474(**)	.424(**)	.383(**)	.124
X ₄				1.000	.635(**)	.422(**)	.504(**)	.418(**)	.150(*)
X ₅					1.000	.501(**)	.531(**)	.418(**)	.225(**)
X ₆						1.000	.469(**)	.379(**)	.216(**)
X ₇							1.000	.543(**)	.136
X ₈								1.000	-.011
Y									1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₄) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X₅) และลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม (X₆)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม(X₁) บุคลิกภาพ(X₂) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X₃) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม(X₇) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X₈)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม

๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	1	6.408	6.408	10.33**
Residual	193	119.730	.620	
Total	194	126.138		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีจำนวน 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 4

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₅	.439	.137	.225	.225	.051	10.330**
	a	=	2.208			
	R	=	.247			
	R ²	=	.051			
	SE _{est}	=	.787			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X₅) สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 5.1

สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
พระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.208 + .439 X_5$$

สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
พระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .225 X_5$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 195 คน เป็นนักเรียนชาย 76 คน และเป็นนักเรียนหญิง 119 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.107-6.421 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .725

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.669-7.067 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .502

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.112-9.151 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .562

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.453-8.920 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .705

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.684-10.349 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .714

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.722-7.174 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .717

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.457-12.191 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .789

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.903-6.142 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .706

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.903-9.241 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .783

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์ให้การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 195 ฉบับ ในระหว่างวันที่ 19 – 26 กุมภาพันธ์ 2553 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม ๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) และลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม (X_6)

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม(X_1) บุคลิกภาพ(X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม(X_7) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_8)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง(X_4)

4. สมการพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) สามารถพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ร้อยละ 5.1 โดยนำค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการณได้ดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.208 + .439 X_5$$

4.2 สมการพยากรณ์การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .225 X_5$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปจากที่ผู้วิจัยได้อ่านโจทย์คำถามให้ผู้ตอบฟังข้างต้น พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) และลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม (X_6) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี มีพฤติกรรมการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ให้ความใกล้ชิดและความอบอุ่นแก่นักเรียน เอาใจใส่ในการเรียนและการทำที่บ้านของนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้ปกครองมีความเป็นกันเองกับนักเรียนโดยการอ่านหนังสือและสอนการบ้านให้นักเรียนและช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งเป็นการสร้างความผูกพันที่ดีในครอบครัว มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาจริยธรรมดี ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การที่ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและให้การแนะนำเกี่ยวกับการเรียนและเรื่องส่วนตัว ผู้ปกครองให้กำลังใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการพัฒนาทางด้านความคิดของนักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่างๆ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความสุขมีความมั่นใจในตนเอง และทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าจริยธรรมในการเรียนหนังสือ ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541:39) ให้ความเห็นซึ่งสรุปได้ว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจัดกระบวนการสภาพแวดล้อมทางบ้านให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษ เล่าเรียนของบุตรในบางกระบวนการ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษา ความอ่อนในครอบครัวการสนับสนุนและแนวทางด้านวิชาการ ความคาดหวังของบิดามารดาต่อระดับการศึกษาของบุตร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฮอฟแมน (ภัทรสิริณี เสวตไอยาราม. 2549: 30; อ้างอิงจาก (Hoffman. 1977: 291) ได้ศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับลักษณะจริยธรรม 4 ประการ คือ การมีความรู้สึกรับผิดชอบ การยอมรับและสารภาพผิด การยึดหลักแห่งตนการต้านทานสิ่งชั่วร้าย พบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบให้ความรักใคร่ในช่วงอายุ 4-13 ปี จะมีลักษณะทางจริยธรรมทั้ง 4 ประการสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า การให้เหตุผลในการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะทางจริยธรรมของเด็กโดยเฉพาะเด็กที่มีอายุ 5 ปี

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.2 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่า นักเรียนได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีการเห็นคุณค่าจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ให้การสนับสนุนทางการเรียนต่อนักเรียน ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อทางการเรียนของนักเรียน การสนับสนุนทางด้านวัตถุ การจัดอุปกรณ์การ

เรียน เครื่องแต่งกายและเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้อย่างเต็มที่ซึ่งมีผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน ดังที่ จอห์นฮอปคินส์ (สจวร์ต โคว์ตระกูล. 2550: 129-131 อ้างอิงจาก; JohnHopkins.) กล่าวว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมากผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้นการทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ครูอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน
2. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองโดยการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้านเป็นต้นว่า การใช้เวลาดูโทรทัศน์ การเล่นเกม การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์
3. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านให้เสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจก็ควรจะช่วยอธิบายหรือหาครูมาสอนพิเศษ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ
4. ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำการบ้านครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน
5. สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าวิชาจริยธรรมของนักเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับ เมเยอร์แบงก์ (Marjoribank. 1991: 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปีจำนวน 158 คนโดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียน จะมีคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability สูง ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

ดังนั้น การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.3 ลักษณะกายภาพทางการเรียนของวิชาจริยธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีลักษณะกายภาพทางการเรียนวิชาจริยธรรมดี มีการเห็นคุณค่าจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะโรงเรียนได้มีการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก ห้องเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ห้องเรียนมีความสะอาด บริเวณปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน ขนาดของ

ห้องเรียนไม่แออัดคับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน และจัดสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เอกสารการเรียนมืออย่างเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการเตรียมตัว และพร้อมกับการเรียนวิชาจริยธรรม นักเรียนสนุกกับการเรียน จึงมีการเห็นคุณค่าจริยธรรมดี ดังที่ อรรถิย์ ณะตะกั้วทุ่ง (2545:146) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในห้องเรียน สามารถเป็นต้นเหตุทำให้นักเรียนไม่ต้องการทำงานหรือเรียนรู้ ตำแหน่งที่ตั้งของเก้าอี้ โต๊ะ สื่อการสอน และสิ่งต่างๆอาจส่งผลให้การทำให้นักเรียนเคลื่อนไหวไปมาในห้องทำได้ลำบากหรือทำให้ไม่สามารถมองกระดานหรือมองครูได้ชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยการแบ่งพื้นที่ที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่น มุมสงบ พื้นที่ทำงานกลุ่ม พื้นที่เรียนด้วยตนเองจากสื่อการสอนที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้กิริยาอาการต่างๆของครูหรือนักเรียนก็ส่งผลต่อบรรยากาศภายในห้องเรียนด้วย

ดังนั้น ลักษณะกายภาพทางการเรียนของวิชาจริยธรรม จึงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 5 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม(X_1) บุคลิกภาพ(X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน(X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม(X_7) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน(X_8) ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนมีนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรมดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และนักเรียนบางคนมีนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรมดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนมีนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรมดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะผู้สอนสามารถควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนภายในโรงเรียนได้ เช่น การเข้าห้องเรียนตรงเวลา การทำการบ้านส่งครูตามเวลาที่กำหนด และการซักถามข้อสงสัยเนื้อหาของบทเรียนในห้องเรียน ทำให้นักเรียนสนใจเรียนและตั้งใจเรียนมากขึ้น

นักเรียนบางคนมีนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรมดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งนี้เพราะสังคมในปัจจุบันให้ความสำคัญการทำงานในอนาคตของนักเรียนมากกว่าคุณค่าทางจริยธรรม การได้ทำงานที่ดีทำให้สังคมยกย่อง เมื่อนักเรียนกลับบ้านผู้ปกครองให้เรียนพิเศษในวิชาอื่น ปราศจากวิชาจริยธรรม หรือผู้ปกครองที่มีการศึกษาที่ดีก็จะสอนบุตรด้วยตัวเองแต่ไม่สอนในเรื่องจริยธรรม การให้ความสำคัญในวิชาที่นักเรียนจะได้นำไปใช้ในอนาคตมากกว่าวิชาจริยธรรม เช่น คณิตศาสตร์ อังกฤษ วิทยาศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ พัชรี วรจรัสรังสี (2539: 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น

และนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในด้านความกดดันและการกระตุ้นพัฒนาการทางสติปัญญาอยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับสูง ในการสนับสนุนทางจิตวิทยา ส่วนในด้านความช่วยเหลือและการแบ่งเวลาให้สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองรายงานว่ามีบทบาทในการให้การช่วยเหลือในระดับสูงแต่นักเรียนรับรู้ว่าจะได้รับการช่วยเหลือในระดับปานกลาง และผู้ปกครองรายงานว่าได้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านการแบ่งเวลาอยู่ระดับปานกลาง แต่นักเรียนรับรู้ว่าจะได้รับการส่งเสริมอยู่ในระดับต่ำ

ดังนั้น นิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.2 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และนักเรียนบางคนมีบุคลิกภาพแบบเอ มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพที่รีบร้อน ชอบแข่งขันและกระตือรือร้น ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ มีความพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคทำงานด้วยความรวดเร็ว เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ ดังนั้น นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จึงปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและเป็นไปตามเป้าหมายของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง

นักเรียนบางคนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ต้องการงานด้วยความรวดเร็ว และคาดหวังผลสำเร็จในการทำงานสูง และปัจจัยด้านอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น ครอบครัว สังคม และสื่อทางทีวี ซึ่งเป็นสิ่งที่ชักนำอารมณ์นักเรียนสู่การเอาชนะผู้อื่น หรือการเอาแต่ความคิดของตนเองเป็นสำคัญ โดยไม่แคร์ความรู้สึกของผู้อื่น ดังที่ ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544: 105) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบของความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคลที่ค่อนข้างเด่นชัดและถาวร เป็นตัวอธิบายลักษณะของแต่ละบุคคลว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรและลักษณะที่เด่นที่สุดของบุคคลเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (นริศรา ริชาร์ดสัน. 2546: 26; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาของชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและบุคลิกภาพสำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อพัฒนาการทางร่างกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพ คือบุคคลที่อยู่รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคนและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทักษะคิดและพฤติกรรมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของมนุษย์ แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ว่าระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

ดังนั้นบุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และนักเรียนบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความปรารถนาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางการเรียนที่ทำแก่ตนเองให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ บรรยากาศในห้องเรียนดี ครูใจดี ครูสอนสนุก ครูมีสื่อวิดีโอประกอบการสอน และมีกิจกรรมในห้องเรียน จึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจเรียนดีทำให้การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นิธิวดี โพธิจักร (2549) การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ผลใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนบางคนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งนี้เพราะสังคมไทยปัจจุบันให้ความสำคัญกับจริยธรรมลดลง ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ในการสอนเด็กเกี่ยวกับจริยธรรม และผู้ปกครองเอาใจใส่ในการสอนเด็กเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลต่อการทำงานของนักเรียนในอนาคต จึงทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนวิชาจริยธรรมน้อยส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.4 สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และนักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะครูเอาใจใส่นักเรียน ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียน ครูให้ความอบอุ่นแก่นักเรียน นักเรียนเชื่อฟังครูสอน นักเรียนส่งการบ้านตามกำหนด นักเรียนให้ความเคารพครู ดังที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2543: 437) กล่าวว่า การรับรู้ของครูที่มีต่อนักเรียนเป็นตัวแสดงบทบาทและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนเป็นปัจเจกบุคคลและทุกคนมีบุคลิกภาพที่เป็นของเขาเองซึ่งต่างกับคนอื่น

2. นักเรียนทุกคนมาโรงเรียนเพราะอยากเรียน ฉะนั้นครูที่ควรจะรู้จักเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เบื่อหน่าย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะต้องเป็นไปด้วยดี นักเรียนไว้วางใจครู และสามารถพูดกับครูได้อย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องกลัวถูกลงโทษ

4. ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์แบบประชาธิปไตย นักเรียนสามารถออกความเห็นหรือร่วมกับครูตั้งเกณฑ์ต่างๆ เพื่อใช้ในห้องเรียนได้

5. บรรยากาศของห้องเรียนที่ดีจะต้องเอื้อต่อการเรียนและเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุน ให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนให้พัฒนาทั้งด้านความรู้และบุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เทียมใจ พิมพ่วงศ์ (2541: 98) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเรียนร่วมกับเด็กปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบสหรั่วมใจพบว่าทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมเรียนร่วมกับเด็กปกติระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนแบบสหรั่วมใจสูงขึ้นและอยู่ในระดับพอใช้

นักเรียนบางคนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งนี้เพราะนักเรียนต้องอยู่ร่วมกับสังคม ต้องปรับตัวให้เป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และในสังคมก็จะมีสื่อต่างที่ทำให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไปจากเดิม

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนบางคนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง และนักเรียนบางคนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ อภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนบางคนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนนั้นเป็นการปฏิบัติของนักเรียนต่อเพื่อน และการปฏิบัติของเพื่อนต่อนักเรียน ซึ่งเป็นการช่วยเหลือแสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นร่วมกัน ปรึกษากันในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน ช่วยกันทบทวนบทเรียนในห้องเรียน และทำกิจกรรมรวมกันในห้องเรียนอย่างมีความสุข

นักเรียนบางคนมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ทั้งนี้เพราะปัจจัยด้านอื่นทำให้พฤติกรรมของเรียนเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น ครอบครัว และสังคมรอบด้าน ซึ่งนักเรียนต้องปรับพฤติกรรมให้เข้ากับครอบครัวและสังคม ด้วยการทำกิจกรรมตามที่คุณปกครองต้องการหรือให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยการให้ความสำคัญในการเรียนวิชาอื่นมากกว่าวิชาจริยธรรม ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนลดลง ดังที่ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2550: 173) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมกลุ่มนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์มาตั้งแต่ในวัยเด็ก ในการเลือกคบเพื่อนนั้น เด็กมักจะเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตนหรือคนที่อยู่แวดล้อมตัวเขาเมื่อเขาโตขึ้นเขาก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนร่วมกลุ่มมากขึ้น

ดังนั้นสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง (X_5) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมาก ทำให้มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ให้การสนับสนุนทางการเรียนต่อนักเรียน ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อทางการเรียนของนักเรียน การสนับสนุนทางด้านวัตถุ การจัดอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายและเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้อย่างเต็มที่ซึ่งมีผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน ซึ่งทำให้เกิดสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ให้ความใกล้ชิดและความอบอุ่นแก่นักเรียน เอาใจใส่ในการเรียนและการทำการบ้านของนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้ปกครองมีความเป็นกันเองกับนักเรียนโดยการอ่านหนังสือและสอนการบ้านให้นักเรียนและช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งเป็นการสร้างความผูกพันที่ดีในครอบครัว มีการปรับตัวด้านการเรียนวิชาจริยธรรมดี ทั้งนี้เพราะการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การที่ผู้ปกครองให้คำปรึกษาและให้การแนะนำเกี่ยวกับ

การเรียนและเรื่องส่วนตัว ผู้ปกครองให้กำลังใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการพัฒนาทางด้านความคิดของนักเรียน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่างๆ ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความสุขมีความมั่นใจในตนเอง และทำให้นักเรียนมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2541: 39) ให้ความเห็นซึ่งสรุปได้ว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรจัดกระบวนการ สภาพแวดล้อมทางบ้านให้เอื้ออำนวยต่อการศึกษานักเรียนของบุตรในบางกระบวนการ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษา ความอ่อนไหวในครอบครัวการสนับสนุนและแนวทางด้านวิชาการ ความคาดหวังของบิดามารดาต่อระดับการศึกษาของบุตร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราม๙ กาญจนาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เพื่อวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนพระราม๙ กาญจนาภิเษก และให้การเรียนการสอนสอดคล้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียน ผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาและส่งเสริมปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง ดังนั้น นักเรียนได้รับการสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง ทั้งนี้เพราะบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ให้การสนับสนุนทางการเรียนต่อนักเรียน ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ซึ่งมีผลต่อทางการเรียนของนักเรียน การสนับสนุนทางด้านวัตถุ การจัดอุปกรณ์การเรียน เครื่องแต่งกายและเงิน ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ ตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับการเรียนรู้อย่างเต็มที่ซึ่งมีผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม เช่น ค่านิยม สิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นต้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันในแต่ละโรงเรียน ตามภูมิภาคและพื้นที่ที่แตกต่างกัน และระหว่างครูพระสอนกับครูในโรงเรียนสอน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่แตกต่างกันมาทำการศึกษาเปรียบเทียบอันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษานักเรียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน

3. ควรทำการพัฒนาการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เพื่อให้มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง โดยการใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การให้คำปรึกษากลุ่มแก่ผู้ปกครอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กร่าง ไพรวรรณ. (2523). จริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย การประชุมวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 22-27 มกราคม 2523. 142-145. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2542). *แต่คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครูที่รัก*. กรุงเทพฯ: บริษัท ที.พี.พี.รินทร์.
- กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคนอื่นๆ. (2543). *ยุทธวิธีสู่ความสำเร็จและความสุข: สอดแทรก สุขสดใส*. กรุงเทพฯ: โครงการบัณฑิตอุดมคติไทย สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. *รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2522.
- คณิสสร ดวงพัตรา. (2545). *บุคลิกภาพแบบ MBTI ระดับเขาวนอารมณ์และความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง: ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทอุตสาหกรรมการผลิตแห่งหนึ่ง*. กศ.ม. (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยา เศรษฐบุตร. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัว และอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาติชาย พิทักษ์ชนาคม. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ชวลีกร โชติดี. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม*, ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ฐิยาพร กันตารณวัฒน์. (2546). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะบางประการกับการป้องกันความเสี่ยงทางเพศและทางการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย*.
 กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
 (2522). *การพัฒนาจริยธรรม : ตำราจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
- (2524). *รายงานการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและ
 จริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี
 นครินทรวิโรฒ.
- ทิพาพร ลิขิตกุล. (2544). *การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับการอบรมเลี้ยงดูของนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- ทศนา แคมมณี. (2546). *การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*.
 กรุงเทพฯ: เมธีพิสส์ จำกัด.
- เทียมใจ พิมวงศ์. (2541). *การศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมการเรียนรู้
 ร่วมกับเด็กปกติระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบสหร่วม
 ใจ*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพ. บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2541, กรกฎาคม – ธันวาคม). *จิตวิทยาการสอน: การสอนทักษะ (Skill
 Training)*. การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา.
- นฤมล ปิ่นดองทอง. (2544). *การคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการเล่นเกมการศึกษา
 มโนทัศน์ด้านจำนวน*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญจง เรื่องสะอาด. (2537, สิงหาคม – กันยายน). *ผลสรุปเบื้องต้น สภาพการอบรมและ
 การปลูกฝังจริยธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา*. วารสารการศึกษาแห่งชาติ.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2535). *พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม*. กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประไพพรรณ โกศัยสุนทร (ม.ป.ป.). *เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการพัฒนา
 หลักสูตรสังคมศึกษาในส่วนที่ว่าด้วยจริยธรรม*. (อัดสำเนา).
- ปราโมทย์ โกศัย. (2541). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการตัดสินใจ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยการทำค่านิยมให้กระจ่าง*.
 ปริญญานิพนธ์ กศ. ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2524). กรุงเทพฯ:
 รุ่งศิลป์การพิมพ์.

- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2550) *จิตวิทยาครอบครัว*. พิมพ์ครั้งที่ 6; สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรจิต แท้สูงเนิน. (2542). *ผลของการใช้หนังสืออ่านสำหรับเด็กที่มี
มีมโนทัศน์ทางคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- พเยาว์ ผลภาค. (2539). *บทบาทของบิดา บทบาทของมารดา การปรับตัวกับเพื่อน กับ
ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ กศ. ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พระยาอนุমানราชชน (2516). *ชาติ ศาสนา วัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: บรรณาคาร
- พะเต็ด ชุ่มเพ็งพันธ์,พระมหา. (2548). *องค์ประกอบที่อิทธิพลต่อพุทธิจิตด้านการเรียนของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร.*
วิทยานิพนธ์ กศ.ม.จิตวิทยาการศึกษา กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544, ตุลาคม). *บรรยากาศการเรียนการสอน: ปัจจัยสำคัญต่อ
ประสิทธิภาพการสอน*. วาสารมิตรครู.
- ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา. (2543). *คำพ่อสอน ประมวลพระ
บรมราโชวาทและพระราชดำรัสเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
กรุงเทพฯ
- ระพีพร ศุภมหิธร และคณะ. (2544). *การพัฒนาทักษะทางด้านสังคมของนักเรียนออทิสติกโดยใช้
กิจกรรมการเล่นร่วมกันกับเด็กปกติ*.(ออนไลน์):<http://satit.kku.ac.th/autistic-research5.html>.วันที่สืบค้น 7 ตุลาคม 2551.
- ระพี สาคริก. (2543). 15(พ.ค.-ส.ค.) 49. การสอนศีลธรรมจริยธรรมที่ควรบรรลู่ถึงเป้าหมาย.
วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์
- ระวี ภาวิไล. (2522). *จริยธรรมในสังคมไทย*. รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- วิชา มหาคุณ. (2538). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชุมชนบำบัด*. สำนักงาน .ป.ป.ส.
- ลักขณา สิริวัฒน์. (2545). *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพมหานคร: โอ เอสพริ้นติ้ง เฮาส์.
- สมพร เทพสิทธิ์า. (2540). *การส่งเสริมศาสนาและจริยธรรมในยุคโลกาภิวัตน์*.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2542). *เรียนให้เก่ง เครื่องมือแนะนำหลักการเรียนให้ดี* สอนให้เด่น.
- สุชา จันทน์เอม; และสร่างค์ จันทน์เอม. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ
- สร่างค์ โคว์ตระกูล. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

- . (2550). จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สุวีรี ปิ่นเจริญ. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการไม่มีสมาธิในการเรียนของนักเรียนช่วง
 ชั้นที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร กรุงเทพฯ: สมาสังคมสงเคราะห์แห่ง
 ประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- โสภณา รอดชู. (2536). ค่านิยมเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. ปรินญาณิพนธ์ กศ. ม.(สุขศึกษา).
 กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สายทิพย์ ศรีแก้วทุม. (2541). การคิดอย่างมีเหตุผลของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะ
 สร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพร สุทัศน์ย์. (2544). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2541). วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักแห่ง
 จุฬาลงกรณ์
- อุทัย ดุลยเกษม. (2542). ศึกษา เรียนรู้ : 49-52; มูลินินิสตศรี - สฤษดิ์วงศ์
 อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง .(2545) ยอดกลยุทธ์ การจัดการกับนักเรียน เอ็กซ์เปอร์เน็ทบุคส์. 146.
 อารี พันธุ์มณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ 1999.
- Angiographic Pindning,” (2004) Journal of the America Medical Association. 164.
- Majoribank, Kevin. (1991). The Foundation of Student's Learning Oxford : PergamonPlace
- Nurmi,J.E. (1991). How do adolescent see their future? A Review of the Development
 of Future Drientation and Planning. Development Review.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อกา

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของวิชาจริยธรรม
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขต
ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552**

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของวิชาจริยธรรม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 แบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเห็นคุณค่าของวิชาจริยธรรม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเห็นคุณค่าของวิชาจริยธรรม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระราม๙ กาญจนภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 ซึ่งนักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อใดถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อกระบวนทัศน์การเรียนอย่างไร ในการตอบแบบสอบถามนี้ นักเรียนไม่ต้องลงชื่อของนักเรียน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

จึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนให้มากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขออำนาจพรขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
พระอุดมศักดิ์ หอมเนตร
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงหนึ่งช่องเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ุ ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น ้อย	จ ร ิ ง น ้อย ที่ ส ุ ด
1	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับอ่านหนังสือเรียน					
2	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำการบ้าน					
3	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้ามักใช้เวลาในการทบทวนบทเรียน					
4	ข้าพเจ้าเข้าเรียนหนังสือสม่ำเสมอ					
5	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ครูมอบหมายเสร็จและส่งตามเวลา					
6	ข้าพเจ้าส่งการบ้านช้ากว่ากำหนด					
7	ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตัวเอง					
8	ข้าพเจ้าลอกการบ้านเพื่อนบ่อย					
9	ข้าพเจ้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจขณะเรียนหนังสือ					
10	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะเรียนหนังสือ					
11	เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					
12	เมื่อกลับถึงบ้านข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่ดูทีวี โดยไม่ทำการบ้านที่ครูมอบหมาย					
13	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงที่จะเรียนหนังสือ					
14	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนก่อนเวลาเพื่อเตรียมตัวสำหรับเรียนหนังสือ					
15	ข้าพเจ้าแสวงหาความรู้ให้กับตนเองตลอดเวลา					
16	ข้าพเจ้าแอบนำวิชาอื่นขึ้นมาทำขณะครูสอน					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์เลือก ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ู ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น อ ย	จ ร ิ ง น อ ย ที่ ส ู ด
1	เมื่อข้าพเจ้ามีนัดหมายกับเพื่อน ข้าพเจ้าจะไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ ถ้ามีคนมาขัดจังหวะเวลาทำงาน					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด หากงานที่ทำดำเนินไปอย่างล่าช้า					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัด ถ้าต้องไปรอซื้ออุปกรณ์การเรียนของร้านสหกรณ์ที่ลูกค้าหนาแน่น					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเวลาผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำในสิ่งที่ตั้งใจไว้ได้					
6	เมื่อข้าพเจ้าเริ่มทำสิ่งใดแล้ว ข้าพเจ้าต้องทำให้เสร็จ					
7	ข้าพเจ้าคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจ					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อ หากข้าพเจ้าต้องทำสิ่งต่าง ๆ ซ้ำซาก					
9	เมื่อต้องฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย และหาทางเลี่ยงออกมา					
10	ข้าพเจ้าเป็นคนทำงานด้วยความรวดเร็ว					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ู ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น ้อย	จ ร ิ ง น ้อย ที่ ส ู ด
1	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาจริยธรรม					
2	ข้าพเจ้าให้ความเคารพครูในขณะที่ครูสอนหนังสือ					
3	การสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าสนุกสนาน					
4	ครูมีสื่อวีดีโอการสอนทำให้เรียนเข้าใจง่าย					
5	ข้าพเจ้าตั้งความคาดหวังไว้ว่าจะได้เกรด 4 ในการเรียน					
6	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา					
7	เมื่อถึงชั่วโมงวิชาจริยธรรมข้าพเจ้าไม่ยอมเข้าเรียน					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อที่ต้องท่องจำบทเรียน					
9	ครูใจดีทำให้ข้าพเจ้าอยากเรียนมากขึ้น					
10	เมื่อครูมอบหมายการบ้านให้ทำข้าพเจ้ารีบทำให้เสร็จเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทำโทษ					
11	ผู้ปกครองคาดหวังกับผลการเรียนวิชาจริยธรรมของข้าพเจ้า					
12	ในการเรียนวิชาจริยธรรมข้าพเจ้าอยากใช้เวลาหมดโดยเร็ว					
13	การเรียนวิชาจริยธรรมทำให้ข้าพเจ้าสนใจหลักศาสนามากขึ้น					
14	วิชาจริยธรรมเป็นวิชาที่ยากแต่ข้าพเจ้าก็ตั้งใจเรียนให้ดี					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ู ด	จ ริง	จ ริง บ ้าง	จ ริง น ้อย	จ ริง น ้อย ที่ ส ู ด
1	<u>การปฏิบัติของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u> นักเรียนชอบเล่าเรื่องต่างๆ ที่ประสบมาให้ผู้ปกครองฟัง					
2	เมื่อนักเรียนมีปัญหาจะปรึกษาผู้ปกครอง					
3	นักเรียนรู้สึกไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองลงโทษเมื่อนักเรียนทำผิด					
4	นักเรียนแสดงความรักต่อผู้ปกครองโดยการโอบกอด					
5	นักเรียนเห็นผู้ปกครองทำงานแล้วเข้าไปช่วยทำ					
6	นักเรียนชอบโต้เถียงกับผู้ปกครองเมื่อมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน					
7	นักเรียนไม่ชอบเมื่อผู้ปกครองแนะนำเรื่องการเรียน					
8	นักเรียนใช้จ่ายเงินที่ผู้ปกครองให้มาอย่างประหยัดเพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว					
9	<u>การปฏิบัติของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u> ผู้ปกครองให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
10	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือให้แก่นักเรียน					
11	ผู้ปกครองไม่มีเวลาเอาใจใส่นักเรียน					
12	ผู้ปกครองพูดให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องเรียน					
13	ผู้ปกครองให้ความรักโดยการอ่านหนังสือเป็นเพื่อน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ู ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น ้อย	จ ร ิ ง น ้อย ที่ ส ู ด
1	<u>การสนับสนุนด้านวัตถุ</u> ผู้ปกครองซื้อชุดกิจกรรมการเรียนให้แก่นักเรียน					
2	ผู้ปกครองซื้อหนังสือให้นักเรียนอ่านอยู่เสมอ					
3	ผู้ปกครองไม่พอใจเมื่อนักเรียนขอให้ซื้อรองเท้าใหม่					
4	ผู้ปกครองเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียน					
5	ผู้ปกครองซื้อหนังสือให้นักเรียนอ่าน					
6	ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องอุปกรณ์การเรียนของนักเรียน					
7	<u>การสนับสนุนด้านวาจา</u> ผู้ปกครองช่วยสอนการบ้านให้นักเรียน					
8	ผู้ปกครองสนใจซักถามเรื่องเรียนของนักเรียน					
9	ผู้ปกครองให้กำลังใจนักเรียนเมื่อมีปัญหาการเรียน					
10	ผู้ปกครองให้คำแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเรียน					
11	ผู้ปกครองชมเชยเมื่อนักเรียนสอบได้คะแนนดี					
12	ผู้ปกครองไม่มีเวลาอธิบายเนื้อหาทางการเรียนให้นักเรียน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะกายภาพของการเรียนวิชาจริยธรรม เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ู ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น ้อย	จ ร ิ ง น ้อย ที่ ส ู ด
1	สถานที่เรียน ห้องเรียนสะอาด					
2	ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ					
3	ห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					
4	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอต่อการเรียนการสอน					
5	สภาพห้องเรียนมีสภาพเก่า ชำรุด ทรุดโทรม					
6	ห้องเรียนมีกลิ่นรบกวน					
7	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี					
8	ห้องเรียนมีมุมอ่านหนังสือ					
9	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์มีความเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน					
10	โต๊ะเก้าอี้มีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
11	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลายและ เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
12	หนังสือเรียนไม่เพียงพอกับนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสอนวิชาจริยธรรม เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

ปานกลาง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ู ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น ้อย	จ ร ิ ง น ้อย ที่ ส ู ด
1	การปฏิบัติของนักเรียนต่อครู ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
2	ข้าพเจ้าส่งการบ้านที่ครูมอบหมายครบทุกครั้ง					
3	ข้าพเจ้าพูดจากับครูด้วยความเคารพ					
4	ข้าพเจ้าสามารถขอคำแนะนำจากครูได้ตลอดเวลา					
5	ข้าพเจ้าทักทายครูด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส					
6	ข้าพเจ้าช่วยงานครูเสมอเมื่อมีโอกาส					
7	ข้าพเจ้าไม่รู้สึกรำคาญเมื่อถูกครูทำโทษ					
8	ข้าพเจ้ายอมรับฟังคำตัดสินของครู					
9	การปฏิบัติของครูต่อนักเรียน ครูให้กำลังใจในขณะที่ข้าพเจ้าทำงาน					
10	ครูอนุญาตให้ข้าพเจ้าออกจากห้องเรียนได้ เมื่อ ข้าพเจ้ามีเหตุผลเพียงพอ					
11	ครูแสดงความเมตตารักใคร่ต่อข้าพเจ้าเป็นอย่างดี					
12	ครูให้อภัยเมื่อข้าพเจ้าส่งงานไม่ทันเวลาที่ครูกำหนด					
13	ครูให้คำปรึกษาเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาวิชาจริยธรรม					
14	ครูพูดจากับข้าพเจ้าด้วยความไพเราะ					
15	ครูยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
16	ครูซักถามและตัดสินอย่างยุติธรรมเมื่อนักเรียน ทะเลาะวิวาทกันในห้องเรียน					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จ ร ิ ง ที่ ส ุ ด	จ ร ิ ง	จ ร ิ ง บ ้าง	จ ร ิ ง น ้อย	จ ร ิ ง น ้อย ที่ ส ุ ด
1	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน					
2	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาเรื่องเรียนกับเพื่อนในชั้นเรียน					
3	ข้าพเจ้าไม่ชอบช่วยเหลือเพื่อน					
4	ข้าพเจ้าชอบอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่ตามลำพัง					
5	ข้าพเจ้ากับเพื่อนไม่เคยทะเลาะกัน					
6	ข้าพเจ้าสามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนได้					
7	เพื่อนคอยดูแลเอาใจใส่เมื่อนักเรียนเจ็บป่วย					
8	เพื่อนแสดงความมีน้ำใจกับข้าพเจ้าเสมอ					
9	เพื่อนไม่ยอมรับความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
10	เพื่อนปลอบใจเมื่อนักเรียนมีปัญหา					
11	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมอุปกรณ์การเรียน					
12	ข้าพเจ้าคบหาสมาคมกับเพื่อนได้ทุกคน					
13	เพื่อนแบ่งขนมให้ข้าพเจ้ารับประทานเสมอ					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามการเห็นให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ชนิดสถานการณ์ ลักษณะข้อสอบเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อที่นักเรียนอาจจะประสบในชีวิตประจำวันโดยให้นักเรียนกำลังอยู่ในสถานการณ์ จากนั้นนักเรียนจะต้องคิดหาเหตุผลว่า ทำไมจึงเลือกทำเช่นนั้น และเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของตนเองมากที่สุด 1 คำตอบ จากตัวเลือกที่ให้ไว้ 6 ตัวเลือกแต่ละเรื่อง

1. นักเรียนเดินขึ้นบันไดโรงเรียนมองเห็นเศษกระดาษ นักเรียนเก็บเศษกระดาษทิ้งลงถังขยะเพราะ
 - ก. เพื่อให้คนอื่นไม่ตำหนิว่านักเรียนเป็นคนสกปรก
 - ข. เพื่อให้คนอื่นเห็นและชมนักเรียน
 - ค. เพื่อให้คนอื่นชื่นชมนักเรียน
 - ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยรักษาความสะอาด
 - จ. โรงเรียนของนักเรียนจะได้สะอาด
 - ฉ. ทิ้งขยะลงถังเพื่อขจัดมลพิษทางสังคม
2. นักเรียนหิวกระเพาะไปใหญ่และเดินเข้าประตูโรงเรียน เห็นฟ้าหิวกระเพาะและถืออุปกรณ์การเรียนมากเป็นพิเศษ นักเรียนตัดสินใจช่วยถืออุปกรณ์ฟ้าเพราะ
 - ก. นักเรียนอยากให้เพื่อนเห็นว่าไม่เห็นแก่ตัว
 - ข. นักเรียนอยากให้เพื่อนเห็นว่าเป็นคนมีน้ำใจ
 - ค. นักเรียนเห็นเพื่อนถืออุปกรณ์มากจึงถือช่วยเพื่อน
 - ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยเหลือเพื่อน
 - จ. ถ้าเป็นนักเรียนเพื่อนคงช่วยนักเรียน
 - ฉ. การช่วยเหลือเพื่อนเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ
3. นักเรียนตั้งใจไปซื้อน้ำดื่มที่รถมาขายหน้าโรงเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะเข้าคิวซื้อกันยาว และถ้าไปเข้าคิวซื้อน้ำดื่มอาจหมด แต่นักเรียนก็จะเข้าคิวตามลำดับเพราะ
 - ก. นักเรียนเข้าคิวแข่งเพื่อน ๆ คงต่านักเรียน
 - ข. นักเรียนอยากให้คนอื่นเห็นว่านักเรียนเป็นคนมีมารยาทดี
 - ค. นักเรียนต้องรับผิดชอบต่อผลของการมาทีหลังนั้น
 - ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องปฏิบัติตามระเบียบ
 - จ. นักเรียนคิดว่าถ้าเป็นนักเรียนคงไม่ยอมให้ใครแข่งคิว
 - ฉ. เป็นการรักษาความเป็นระเบียบที่ทุกคนต้องการ

4. นักเรียนซื้อสมุดที่ร้านสหกรณ์โรงเรียน แต่คนขายเรียกราคาแพงกว่าปกติ เพราะรู้ว่านักเรียนต้องใช้ของสิ่งนั้น เผอิญคนขายได้นั้นทอนเงินเกินมาให้นักเรียน นักเรียนขอไม่คืนเงินให้คนขาย เพราะ

- ก. ถ้านักเรียนคืนเงินให้คนขาย คนอื่นต้องหาว่านักเรียนโกง
- ข. เงินที่ได้มานักเรียนไม่ได้ขโมยคนอื่น
- ค. เงินนั้นถึงแม้จะน้อยนิดแต่ก็มีค่าสำหรับเรา
- ง. คนขายทอนเงินให้นักเรียนแล้ว จึงมีสิทธิที่จะเก็บเงินนั้นไว้
- จ. เป็นการสอนให้คนขายรักษาผลประโยชน์ของเขา นักเรียนจึงรับเงินเกิน
- ฉ. คนไม่ดีควรได้รับผลตอบแทนในสิ่งที่ไม่ดีเช่นเดียวกัน

5. นักเรียนเดินข้ามถนนตรงทางม้าลายเสมอเพราะ

- ก. นักเรียนกลัวถูกรถชน
- ข. โอกาสที่นักเรียนถูกรถชนบนทางม้าลายมีน้อยกว่าข้ามทางที่อื่น
- ค. นักเรียนต้องการเป็นตัวอย่างที่ดีของคนอื่น
- ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องรักษากฎจราจร
- จ. เป็นการเห็นแก่ความสะดวกของตนฝ่ายเดียวไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ
- ฉ. การกระทำตามกฎจราจรร่วมทำให้ปลอดภัยและสังคมสบายใจ

6. ขณะครูไม่ได้เข้าสอน ครูมอบหมายให้นักเรียนมีหน้าที่สอดส่องดูแลพฤติกรรมของเพื่อนให้อ่านหนังสือในห้องเรียน แต่มีเพื่อนสนิทของนักเรียนไม่อ่านหนังสือและออกไปวิ่งเล่นนอกห้องเรียน ซึ่งครูอาจตีนักเรียนที่ไม่อ่านหนังสือ นักเรียนจึงไม่รายงานความผิดของเพื่อนให้ครูทราบเพราะ

- ก. นักเรียนกลัวถูกเพื่อนกล่าวหาว่านักเรียนเป็นคนขี้ฟ้อง
- ข. นักเรียนได้รับความรักจากเพื่อนมากขึ้น
- ค. นักเรียนไม่กลัวถูกลงโทษ เพราะเพื่อนในห้องเรียนคงไม่บอกครู
- ง. การทำตามหน้าที่ของนักเรียนอาจทำให้เพื่อนโดนครูตี
- จ. การบอกครูอาจทำให้นักเรียนเสียเพื่อนสนิทไป
- ฉ. เป็นเพื่อนกันต้องปกป้องช่วยเหลือกัน

7. นักเรียนกำลังทำข้อสอบในห้องเรียนแต่นักเรียนทำข้อสอบไม่ได้ เพื่อนข้างๆ แอบส่งกระดาษคำตอบให้นักเรียนลอก นักเรียนไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของเพื่อนเพราะ

- ก. นักเรียนกลัวครูจับได้ แล้วปรับตก
- ข. นักเรียนอยากให้เพื่อนเห็นว่านักเรียนเป็นคนซื่อสัตย์
- ค. นักเรียนกลัวว่าถ้าครูจับได้ เพื่อนและนักเรียนโดนปรับตกด้วยกัน
- ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องรักษาความเป็นระเบียบของห้องสอบ
- จ. การลอกข้อสอบเป็นการทุจริตและทำให้นักเรียนอายเพื่อน
- ฉ. นักเรียนต้องทำข้อสอบด้วยความสามารถของตนเอง

8. เพื่อนทำเงินหายในห้องเรียน และเพื่อนได้ขอร้องให้เพื่อนทุกคนในห้องเรียนช่วยหาเงิน นักเรียนเป็นคนหาเงินเจอ นักเรียนจึงเอาเงินคืนให้เพื่อนเพราะ

- ก. เพื่อไม่ให้เพื่อนว่านักเรียนขโมย
- ข. เพื่อนชมนักเรียนว่าเป็นคนเก่งของห้อง
- ค. เพื่อนขอร้องให้นักเรียนช่วยเหลือ
- ง. การไม่คืนเงินเพื่อนเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย
- จ. ถ้าเงินนั้นเป็นของนักเรียน นักเรียนก็คงอยากได้เงินคืน
- ฉ. การช่วยเหลือคนลำบากกว่ายอมเป็นสิ่งที่ดีของมนุษย์

9. เพื่อนของนักเรียนมาโรงเรียนไม่มีเงินซื้อข้าวกลางวัน นักเรียนมีขนมคุกกี้ในกระเป๋าใส่บิซซัน เพื่อนของนักเรียนได้ขโมยกินไปสี่ชิ้น เมื่อนักเรียนทราบก็ไม่ต่อว่าเพื่อนเพราะ

- ก. กลัวเพื่อนกล่าวว่าเป็นคนไม่มีน้ำใจ
- ข. เพื่อนชมว่าเป็นคนดีที่ไม่ต่อว่าผู้หิวโหย
- ค. เพื่อนกันต้องไม่ดูด่ากัน
- ง. นักเรียนเป็นเพื่อนสนิทกันจึงไม่เอาผิดเพื่อน
- จ. ถ้าเป็นนักเรียนก็คงทำเช่นนั้น เพราะถ้าไม่ได้กินอาหารกลางวันนักเรียนอาจเป็นลม
- ฉ. การให้อภัยเพื่อนเมื่อเพื่อนทำผิดเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ

10. ขณะที่นักเรียนเดินกลับบ้านกับเพื่อน นักเรียนมองเห็นงูเห่ากำลังจะกัดเพื่อน นักเรียนจึงใช้ไม้ตีงูตายเพราะ

- ก. นักเรียนกลัวเพื่อนกล่าวหาว่าหนีเอาตัวรอดเพียงผู้เดียว
- ข. เพื่อนชมว่าเป็นคนช่วยชีวิตเพื่อน
- ค. เพื่อให้เพื่อนเชิดชูว่านักเรียนเป็นคนช่วยชีวิตเพื่อน
- ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องปกป้องเพื่อน
- จ. ถ้าเพื่อนถูกงูเห่ากัดเพื่อนของนักเรียนต้องตายแน่นอน
- ฉ. เพื่อนแท้ต้องไม่ทิ้งกันในยามทุกข์ยาก

11. ขณะพักกลางวัน นักเรียนเดินผ่านกลางสนามฟุตบอล นักเรียนพบเงินจำนวนสิบบาท นักเรียนไม่นำไปแจ้งหาเจ้าของเงิน และนักเรียนนำเงินนั้นเป็นค่ารถประจำทางเพื่อกลับบ้าน นักเรียนทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. ถ้าไม่มีเงินจ่ายค่าประจำทาง นักเรียนคงกลับบ้านไม่ได้
- ข. เงินนั้นสมควรเป็นของนักเรียน เพราะนักเรียนเป็นคนพบ
- ค. ถ้าเป็นคนอื่นไม่มีเงินจ่ายค่ารถประจำทางคงทำเหมือนนักเรียน
- ง. เงินนั้นมันเป็นสิทธิ์ของนักเรียน เพราะในโรงเรียนมีนักเรียนมากมายที่แอบอ้างเป็นเจ้าของเงินนั้น
- จ. นักเรียนสอนให้คนนั้นรู้จักคุณค่าประโยชน์ของเงิน แม้นักเรียนจะอายใจบ้างก็ดี

ฉ. ถ้าเอาเงินไว้ที่เดิมคงไม่มีประโยชน์อะไร นักเรียนควรทำเงินให้เป็นประโยชน์ เพื่อไม่ให้เงินของชาติสูญเสียเปล่าประโยชน์

12. โดมิตะชอบแกล้งเพื่อนในชั้นเรียน และโดมิตะได้ตบหัวแพนเค้กจรร้องให้ ครูเดินผ่านมาเห็นแพนเค้กร้องให้ ครูถามว่าใครแกล้งแพนเค้ก นักเรียนบอกว่าโดมิตะเพราะ

- ก. นักเรียนไม่บอกครูเกรงครูทำโทษนักเรียนเพราะอยู่ในเหตุการณ์
- ข. เพื่อนจะได้ชมว่านักเรียนเป็นคนกล้าหาญ
- ค. นักเรียนบอกครู เพราะนักเรียนก็ถูกโดมิตะตบหัวเหมือนกัน
- ง. หน้าที่ของนักเรียนต้องไม่โกหก ดังนั้นนักเรียนต้องพูดความจริง
- จ. ถ้านักเรียนเป็นแพนเค้กคงทรมาณและทุกข์ใจ
- ฉ. คนที่ชอบทำผิดแล้วไม่รู้จักปรับปรุงสมควรรับบทลงโทษ

13. ผู้ปกครองให้เงินนักเรียนไปโรงเรียนเป็นจำนวนร้อยบาท แต่ผู้ปกครองลืมให้ห้องด้วย นักเรียนก็แบ่งเงินให้ห้องไปโรงเรียนทำลิบบาท นักเรียนทำเช่นนั้นเพราะ

- ก. กลัวห้องว่านักเรียนเป็นคนเห็นแก่ตัวเอง
- ข. ห้องชมว่านักเรียนเป็นพี่ที่ดี
- ค. เผื่อแม่รู้ว่านักเรียนช่วยห้องแม่จะได้ภูมิใจ
- ง. เป็นหน้าที่ของพี่ต้องช่วยเหลือห้อง
- จ. เป็นพี่ต้องคอยช่วยเหลือห้อง
- ฉ. พี่ที่ดีต้องแบ่งปันสิ่งของให้ห้องเมื่อห้องไม่มีเป็นทุกคนต้องการ

14. นักเรียนชอบยืมดินสอของนุ๊กนิกใช้เสมอ วันหนึ่งนักเรียนกลับจากโรงเรียนถึงบ้านพบว่าในกระเป๋าของตนยังมีดินสอของนุ๊กนิก วันต่อมานักเรียนคืนดินสอให้นุ๊กนิกเพราะ

- ก. ถ้านุ๊กนิกรู้ว่านักเรียนไม่คืนดินสอครั้งต่อไปนุ๊กนิกคงหาว่านักเรียนชอบยัดของ
- ข. ครั้งต่อไปนุ๊กนิกจะได้ให้นักเรียนยืมได้อีก
- ค. เพื่อให้นุ๊กนิกรู้ว่านักเรียนเป็นเพื่อนที่ดี
- ง. การยืมของคนอื่นแล้วไม่คืนถือว่าผิดกฎหมายและศีลธรรม
- จ. นักเรียนยืมสิ่งของคนอื่น ถึงแม้เจ้าของลืม นักเรียนก็ควรจะคืนให้เจ้าของ
- ฉ. นักเรียนไม่เห็นแก่ได้ผลประโยชน์ของตัวเอง

15. ครูสั่งให้นักเรียนจดตามคำบอกของครู แต่เพื่อนไม่มีดินสอจด นักเรียนจึงเอาดินสอให้เพื่อนยืมเพราะ

- ก. กลัวเพื่อนกล่าวหาว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวไม่ช่วยเพื่อน
- ข. ให้เพื่อนรู้ว่านักเรียนเป็นผู้มีพระคุณ เพื่อวันหลังเพื่อนจะตอบแทนนักเรียนบ้าง
- ค. ให้เพื่อนยอมรับว่าเป็นคนดี
- ง. เป็นหน้าที่ของนักเรียนต้องช่วยเหลือเพื่อน
- จ. นักเรียนให้เพื่อนยืมเพราะนักเรียนมีดินสอหลายด้าม ถ้าเก็บไว้นักเรียนคงไม่ได้ใช้ทั้งหมด

จ. การช่วยเหลือเพื่อนเป็นสิ่งที่สังคมต้องการ เพราะเพื่อนแท้ต้องช่วยเหลือเพื่อนแก้ไขปัญหา

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นและ t

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาจริยธรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.286
2.	3.628
3.	4.044
4.	4.958
5.	4.776
6.	2.107
7.	5.016
8.	5.834
9.	4.823
10.	2.712
11.	3.558
12.	4.050
13.	5.605
14.	6.421
15.	4.850
16.	4.287

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .725

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	7.067
2.	6.241
3.	6.028
4.	2.428
5.	2.669
6.	4.827
7.	3.707

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .502

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.112
2.	3.939
3.	3.566
4.	3.214
5.	5.892
6.	3.969
7.	4.040
8.	3.698
9.	3.216
10.	9.151
11.	3.454
12.	4.869

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .562

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.982
2.	6.422
3.	5.181
4.	5.443
5.	4.525
6.	3.795
7.	8.920
8.	2.453
9.	7.562
10.	7.415
11.	3.417
12.	6.684
13.	4.553

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .705

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.162
2.	4.290
3.	4.690
4.	2.684
5.	6.609
6.	7.539
7.	6.038
8.	3.137
9.	5.558
10.	6.364
11.	10.349
12.	4.818

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .714

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามกายภาพของการเรียนวิชา
จริยธรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.861
2.	3.722
3.	5.419
4.	6.101
5.	2.797
6.	6.771
7.	4.823
8.	1.975
9.	5.703

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .717

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.142
2.	2.457
3.	6.513
4.	3.518
5.	4.769
6.	4.440
7.	6.059
8.	12.191
9.	6.125
10.	4.738
11.	6.076
12.	7.387
13.	5.418
14.	6.324
15.	4.696

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .789

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.159
2.	3.739
3.	4.377
4.	6.142
5.	2.903
6.	4.575
7.	6.002
8.	5.910
9.	3.576
10.	4.452
11.	4.747
12.	3.821
13.	3.775

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .706

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.082
2.	4.516
3.	3.229
4.	4.746
5.	5.734
6.	3.521
7.	6.897
8.	3.823
9.	6.867
10.	9.241
11.	2.800
12.	4.369
13.	6.027
14.	4.019
15.	5.041

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .783

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	อุดมศักดิ์ หอมเนตร
วันเดือนปีเกิด	10 กุมภาพันธ์ 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วัดพระราม๙ กาญจนาภิเษก แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านโคกกลาง จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาต้น จากโรงเรียนวัดไผ่ดำ จังหวัดสิงห์บุรี
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาปลาย จากโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2550	การศึกษาระดับบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2553	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จังหวัดกรุงเทพมหานคร